

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα 14 Ιουνίου 1998 ημέρα Κυριακή και ώρα 16.40', στην Αίθουσα 150 του Μεγάλου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία του Βουλευτή κ. Ηλία Παπαηλία με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση των θεμάτων: 1) Αστυφιλία - Αποκέντρωση, 2) Δημόσια Διοίκηση, 3) Ισότητα φύλων, 4) Τύπος και Μ.Μ.Ε., 5) Δημόσια Τάξη, 6) Αλλοδαποί, 7) Σωφρονιστικά Ιδρύματα - Φυλακές, 8) Δικαιοσύνη, 9) Κοινωνική Ανισότητα, 10) Αξιοκρατία - Αναξιοκρατία, 11) Πολιτική (Δημοκρατία - Πολιτικοί - Κόμματα), 12) Βουλευτές, Υπουργεία, Κυβέρνηση, 13) Πολιτικά Δικαιώματα, 14) Βουλή των Εφήβων, της Σύθεσης Κειμένων των μαθητών, από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» Γ' Σύνοδος 1997-1998.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Έφηβοι Βουλευτές»: Δήμητρα Αδάμη (Α' Αθήνας), Ευτυχία Αδαμοπούλου (Νομός Αχαΐας), Γιάννης Αναστασίου (Νομός Καρδίτσας), Ιάκωβος Απέργης (Β' Αθήνας), Νικολέτα Αρφανάκου (Α' Αθήνας), Ανδρέας Βαρνάβας (Νομός Αχαΐας), Ελένη Βλάχου (Α' Πειραιά), Κωνσταντίνος Βρετός (Β' Αθήνας), Άννα Γεωργάκη (Νομός Λευκάδας), Αναστασία Γκίκα (Νομός Αργολίδας), Σταυρούλα Γκλεζάκου (Α' Πειραιά), Αικατερίνη Δημητρίου (Β' Αθήνας), Όλγα Δόση (Νομός Ιωαννίνων), Χάρης Ευρυπίδου (Λεμεσός), Νικόλαος Ζαχαριάδης (Υπόλοιπο Αττικής), Γεωργία Ηλιακίδη (Νομός Μεσσηνίας), Νικολέτα Ιωαννίδου (Α' Θεσσαλονίκης), Μάρθα Καβαθά (Β' Αθηνών), Κυριάκος Καλής (Α' Θεσσαλονίκης), Βασιλική Καλκόβαλη (Νομός Σερρών), Ιωάννης Κανδυλιάρης (Β' Θεσσαλονίκης), Ανδρομάχη Καρανατσίδου (Νομός Σερρών), Παναγιώτα Κεραμιδά (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Σωτηρία Κουλοσούσα (Νομός Καρδίτσας), Ευφροσύνη Κουτρούλου (Νομός Πιερίας), Μαρία - Διονυσία Κυρίση (Νομός Κεφαλληνίας), Βασιλική Κωνσταντινοπούλου (Α' Αθήνας), Ευτέρπη Κωσταρέλη (Α' Θεσσαλονίκης), Σοφία Λάτσου (Α' Αθήνας), Μαρίνα Λουκαΐδου (Λευκωσία), Κωνσταντίνα Λυμπεράκου (Νομός Λακωνίας), Ισαβέλλα - Αικατερίνη Μαργάρα (Β' Αθήνας), Ελένη Μαντανά (Στουτγάρδης), Μιχάλης Μποτερός (Νομός Κορινθίας), Παρασκευή Μπρουγιαννάκη (Νομός Βοιωτίας), Ανδρέας Νέσρσα (Νομός Κιλκίς), Αικατερίνη Νούτσου (Νομός Άρτας), Αικατερίνη Ντούλια (Νομός Ιωαννίνων), Ηλίας Παλιαλέξης (Β' Αθήνας), Κωνσταντίνα Πανούση (Νομός

Βοιωτίας), Θεοδώρα Παπαδημάτου (Β' Αθηνών), Σόνια Παπαδοπούλου (Η.Π.Α.), Κωνσταντίνα Παπακώστα (Μόναχο), Μαργαρίτα Παπαχριστοπούλου (Νομός Αχαΐας), Αθηνά Πεττάκου (Βόννη), Μιχαήλ Πονήρης (Επικρατείας), Θωμάς Σαμαράς (Νομός Λαρίσης), Χριστίνα Σπανό (Νομός Ημαθίας), Νεκταρία Στόκκου (Λεμεσός), Ευθυμία Τοτολίδου (Νομός Λαρίσης), Μαλαμαπή Τσαβδαρίδου (Νομός Κοζάνης), Βασίλης Τσεβρένης (Β' Αθήνας), Χαρίλαος Τσιμπλής (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Νικόλαος Τσιόπελας (Νομός Ηλείας), Χρυσούλα Φαντζίκου (Β' Αθήνας), Ελένη Φωτίου (Νομός Φθιώτιδας), Ελένη Χατζηαυξεντή (Λάρνακα) και Γεωργία Ψυχογιού (Α' Πειραιά).

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πριν ξεκινήσουμε τη συνεδρίασή μας, θέλω να σας κάνω γνωστό, ότι θα προεδρεύω της σημερινής και της αυριανής συνεδρίασης. Καλωσορίζοντάς σας, θέλω να σας πω, ότι πλέον εμού σας καλωσορίζει και η Βουλή, εσάς τους έφηβους που λαμβάνετε μέρος στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Βουλής των Ελλήνων που έχει στόχο να καλλιεργήσει τη θετική στάση των νέων απέναντι στην αξία της πολιτικής κοινωνικοποίησης και της συμμετοχής στα κοινά.

Η Βουλή των Ελλήνων φιλοδοξεί με το εκπαιδευτικό αυτό πρόγραμμα να διαμορφώσει τους νέους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες, ώστε να μετέχουν ενεργά στα κοινωνικά δρώμενα, όπως αρμόζει στα δημοκρατικά πολιτεύματα. Η πολιτική κοινωνικοποίηση και η συμμετοχή στα κοινά βοηθά το άτομο να αναπτύξει ελεύθερη και αυτοδύναμη προσωπικότητα, να αυτοπραγματοποιηθεί και να αυτοολοκληρωθεί σαν προσωπικότητα. Η ελληνική κοινωνία, από τα χρόνια της αρχαιότητας, δεν μπορούσε να φανταστεί τον άνθρωπο απομονωμένο από την πολιτικά οργανωμένη κοινότητα, γιατί μόνο με την ενεργό συμμετοχή καταξιώνεται σαν οντότητα και μέσω της ενεργητικής και υπεύθυνης κριτικής συμβάλλει στην ανάπτυξη της δημοκρατίας. Το σχολείο μετέχει στη διαδικασία αυτή, προβάλλοντας διάφορα πρότυπα πολιτικής εξουσίας. Ο σκοπός όμως της πολιτείας δεν είναι να διαπλάσει μόνο τον αυριανό πολίτη της κοινότητας, του κράτους ή της ενωμένης Ευρώπης, αλλά και τον αυριανό πολίτη της ανθρωπότητας, που πρέπει να διέπεται από την ιδέα της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Το πρόγραμμα αυτό της Βουλής των Ελλήνων προσπαθεί με ευαισθησία να συμβάλλει στην πολιτική κοινωνικοποίηση του εφήβου, όλων των παιδιών της ηλικίας σας σε όλη την Ελλάδα, αναπτύσσοντας το διάλογο και παρακινώντας την ευρύτερη συμμετοχή σε αυτόν. Προσπαθούμε, εμείς οι μεγάλοι, να αξιοποιήσουμε την έφεσή σας και να ακούσουμε τις απόψεις σας, να συντονίσουμε τις διάφορες τάσεις, κατευθύ-

νοντάς τις μέσα στο πνεύμα της ελεύθερης ανταλλαγής ιδεών, το διάλογο, την ενημέρωση, την τεκμηρίωση και τη διαμόρφωση πολιτών ελεύθερων και υπεύθυνων, όπως ορίζει το Σύνταγμα της χώρας μας, δηλαδή, πολιτών συνειδητών και έτοιμων να επηρεάσουν τις διαδικασίες επί τα βελτίω.

Κάθε Έφηβος Βουλευτής θα έχει την ευκαιρία να διατυπώσει τις απόψεις του, ώστε να βοηθήσει να δοθούν λύσεις σε προβλήματα που σας απασχολούν και να μην μεταθέτουμε τις ευθύνες πάντοτε στους πολιτικούς, γιατί η κοινωνική ευθύνη είναι η πρώτη αρετή του πολίτη. Στη σημερινή κοινωνία, όπου κυριαρχεί ευδαιμονισμός και η απολίτικη σκέψη προπαγανδίζεται, τα δε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προσπαθούν να δημιουργήσουν άβουλες μάζες, υπάρχουν νέοι σαν και εσάς που δεν παρασύρονται από το πνεύμα των καιρών, αλλά έχουν έντονο ενδιαφέρον να σφυρηλατίσουν τη δημοκρατική τους συνείδηση και να αγωνιστούν για τα προβλήματα της εποχής μας. Η συμμετοχή σας στη Βουλή των Εφήβων δείχνει ακριβώς την ευαισθητοποίησή σας αυτή, ο επικοδομητικός έλεγχος της εξουσίας, το ενδιαφέρον για θεσμικές αλλαγές, η αμφισβήτηση των δομών και των θεσμών, είναι θέματα που σας απασχολούν. Η ελληνική σκέψη συνέλαβε στην οργανωμένη μορφή της αθηναϊκής πολιτείας τη γνήσια δημοκρατία, με τη συμμετοχή όλων των πολιτών στη διαχείριση και την οργάνωση του κράτους. Δεν θα μπορούσαμε όμως να μιλάμε για συμμετοχή, αν η ανθρωπότητα δεν διέτρεχε μία τροχιά αγώνων και θυσιών για να φτάσουμε στη σημερινή αντίληψη περί δημοκρατίας. Για να διατηρηθεί το πνεύμα της δημοκρατίας και για να αισθάνεται ο άνθρωπος θεωρητικά ελεύθερος και ασφαλής στο δημοκρατικό πολίτευμα, πρέπει να μετέχει στα κέντρα λήψης των αποφάσεων που αφορούν την τύχη του. Το γεγονός, ότι εσείς τα νέα παιδιά συναισθάνεστε αυτή την ανάγκη και το ότι η λέξη συμμετοχή κυριαρχεί στις προσδοκίες και στις επιδιώξεις σας, είναι δείγμα πολιτικής και κοινωνικής ωριμότητας. Η συμμετοχή για να γίνει πράξη, προϋποθέτει ελευθερία και αξιοπρέπεια. Εσάς, λοιπόν, τους ελεύθερους, ώριμους και αξιοπρεπείς εφήβους σας καλωσορίζουμε για μία ακόμη φορά στη Βουλή των Ελλήνων και εκφράζουμε την πεποίθησή μας, ότι εσείς θα διαμορφώσετε μια προσωπικότητα που θα μετέχει με τους άλλους στην οικοδόμηση του μέλλοντος όλων.

Το λόγο έχει ο Νικόλαος Τσιόπελας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΟΠΕΛΑΣ (Ν. Ηλείας) Εισηγητής: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να παραθέσω τις απόψεις μου, αρχίζοντας με το θέμα της αστυφιλίας και της αποκέντρωσης που είναι μία λύση της αστυφιλίας.

Οι επιστημόνες των εφήβων που πήραν μέρος στο πρόγραμμα αφορούσαν τα κύρια αίτια της φυγής από την ύπαιθρο, που δεν είναι άλλα από την ανεργία που υπάρχει, από την ψεύτικη ιδέα ότι τα παιδιά της πόλης περνάνε καλύτερα, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι τα προβλήματα της πόλης είναι

περισσότερα, άλλα και σοβαρά, όπως προβλήματα απασχόλησης, αλλοτρίωσης, των ανθρώπων και πολλά άλλα. Επιπλέον οι αξίες περνούν κρίση, η εγκληματικότητα αυξάνεται και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι των μεγαλουπόλεων δεν σταματούν.

Οι προτάσεις των παιδιών έχουν ως παρονομαστή την ανάπτυξη της περιφέρειας. Δηλαδή να υπάρχει προγραμματισμός, εκτέλεση δημόσιων έργων ώστε να ωφεληθεί και η επαρχία. Πρέπει να βρεθούν κεφάλαια, ώστε να δημιουργηθούν επιχειρήσεις και οι νέοι της επαρχίας να βρουν δουλειά, να λειτουργούν τα σχολεία καλά, να υπάρξει βελτίωση στον τομέα της υγείας, παιδείας και ψυχαγωγίας, ώστε να μπορούν τα παιδιά να παραμείνουν στην επαρχία.

Οι πρόσφυγες και οι παλινοστούντες θα πρέπει να εγκατασταθούν στις ακριτικές περιοχές, ώστε αυτές να ενισχυθούν και τέλος να συσταθούν τα Υπουργεία Δωδεκανήσου και Ηπείρου, ώστε να υπάρχει άμεση επαφή με τους ανθρώπους των περιοχών αυτών. Επίσης, πρέπει να μεταφερθεί το Υπουργείο Γεωργίας στη Λάρισα, που είναι ο πιο αντιπροσωπευτικός χώρος της αγροτιάς.

Ένα άλλο ζήτημα που μας απασχόλησε ιδιαίτερα ήταν η δημόσια διοίκηση. Γνωρίζουμε ότι σήμερα στη δημόσια διοίκηση λείπει ο προγραμματισμός και η οργάνωση. Υπάρχει αναξιοκρατία και γραφειοκρατία.

Όλοι γνωρίζουμε ότι, λόγω της μη αποδοτικότητας των δημοσίων υπαλλήλων, η χώρα μας μπορεί να μείνει πίσω σε πολλά πράγματα. Όσον αφορά τη λύση του προβλήματος αυτού υπάρχουν προτάσεις των παιδιών όπως: η αναβάθμιση και εκσυγχρονισμός των δημοσίων υπηρεσιών, η εξυπηρέτηση και ενημέρωση του πολίτη χωρίς τάλαιπωρία, οικονομικά κίνητρα στους δημοσίους υπαλλήλους για να αυξηθεί η απόδοσή τους, η άρση της μονιμότητάς τους κ.ά.

Επίσης οι νέοι ασχολήθηκαν με την ισότητα των δύο φύλων. Σήμερα, παρ' όλες τις προσπάθειες και προόδους που έχουν γίνει στο θέμα αυτό, τα προβλήματα εξακολουθούν να υφίστανται. Το καθεστώς είναι καταπιεστικό για τις γυναίκες. Οι γυναίκες αποκλείονται από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις και οι βιασμοί είναι πολύ περισσότεροι από αυτούς που αναφέρονται και εξιχνιάζονται. Οι εργαζόμενες γυναίκες δεν έχουν ελεύθερο χρόνο, ενώ αναγκάζονται να έχουν και το ρόλο της μητέρας και της νοικοκυράς στο σπίτι. Η μητρότητα, λόγω του φόρτου εργασίας, έρχεται σε δεύτερη μοίρα, κάτι που οδηγεί σε υπογεννητικότητα για την Ελλάδα.

Η πρότασή μας είναι να εξαλειφθεί η άνιση μεταχείριση της γυναίκας, να ανυψωθεί το μορφωτικό της επίπεδο, με ανθρωπιστικά ιδεώδη, με τη δραστηριοποίηση των φεμινιστικών οργανώσεων, με την προβολή του ρόλου της γυναίκας από τα Μ.Μ.Ε., με την αναμόρφωση του οικογενειακού δικαίου. Προτείνουμε να ιδρυθούν περισσότεροι βρεφονηπιακοί σταθμοί, να υπάρξουν σεμινάρια οικογενειακού προ-

γραμματισμού, να λειτουργήσει ανεξάρτητο εθνικό συμβούλιο γυναικών, να θεσπιστούν αυστηρές ποινές για τη σεξουαλική παρενόχληση, να συνταξιοδοτηθεί η γυναίκα νοικοκυρά και να ασκηθούν πιέσεις σε χώρες που καταπιέζουν τις γυναίκες.

Ένα άλλο σημαντικό θέμα αποτελούν τα Μ.Μ.Ε. Σήμερα η διαμόρφωση της κοινής γνώμης, η ψυχαγωγία, η ενημέρωση είναι θέματα των Μ.Μ.Ε. Αναγκαστικά η ποιότητά τους συνεπάγεται και την ποιότητα ενημέρωσης του πολίτη. Αυτή τη στιγμή το επίπεδο των Μ.Μ.Ε. είναι χαμηλό και ο αντίκτυπος είναι αισθητός. Τα παιδιά γι' αυτό προτείνουν τη διατύπωση και τήρηση κανόνων δεοντολογίας, την αναβάθμιση των τηλεοπτικών προγραμμάτων, την προώθηση της εκπαιδευτικής τηλεόρασης, την κατάργηση ιδιωτικών σχολών δημοσιογραφίας και την αποφοίτηση των δημοσιογράφων από τα πανεπιστήμια. Προτείνουμε επίσης τα Μ.Μ.Ε. να απεξαρτηθούν από κύκλους συμφερόντων, όπως είναι η διαφήμιση. Προτείνουμε να καταργηθούν τα reality shows και να επιβληθούν αυστηρές ποινές σε όσους παραβιάζουν τους κανόνες από το εθνικό ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο. Να θεσπιστεί θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία της ιδιωτικής τηλεόρασης, ώστε να μην προσβάλλει τη νοημοσύνη των πολιτών και να προβληθεί ο ελληνοχριστιανικός πολιτισμός μέσα από το INTERNET.

Όσον αφορά τη δημόσια τάξη οι επισημάνσεις ήταν οι εξής. Οι αλλοδαποί οι οποίοι διασαλεύουν τη δημόσια τάξη θα πρέπει να περιοριστούν. Υπάρχει μεγάλο κύμα λαθρομεταναστών στη χώρα μας.

Επίσης, η διαφθορά στο αστυνομικό Σώμα γίνεται αισθητή και εδώ θα πρέπει να ληφθούν μέτρα. Όλα αυτά προκαλούν τη δυσπιστία και την ανασφάλεια των πολιτών. Επίσης υπάρχει κατάχρηση εξουσίας από τα αστυνομικά όργανα, ενώ από την άλλη πλευρά αδιαφορία της Πολιτείας για τα προβλήματά τους, που κυρίως είναι μισθολογικά και ασφάλειας, επειδή δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα όπλα τους. Οι προτάσεις λύσεις που θέλουμε να δώσουμε είναι ενίσχυση της Αστυνομίας με σύγχρονο εξοπλισμό, αξιοκρατική επιλογή των στελεχών της, παροχή σύγχρονης εκπαίδευσης στο αστυνομικό προσωπικό, βελτίωση των σχέσεων αστυνομικών-πολιτών, ώστε το πρόσωπο της αστυνομίας να γίνει πιο ανθρώπινο, να υπάρξει καλύτερη αστυνόμευση, αλλά ταυτόχρονα έλεγχος των αλλοδαπών και ομαλή ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία. Προτείνουμε, επίσης, οι λαθρομετανάστες να απελαύνονται και να μην επιστρέφουν και να δοθεί επίσης άδεια χρήσης των όπλων στους αστυνομικούς, σε περίπτωση που απειλείται η ζωή τους. Η Αστυνομία θα πρέπει να απεξαρτηθεί από την πολιτική εξουσία και τέλος να υπάρχει έλεγχος στα σώματα ασφαλείας, όσον αφορά την ετοιμότητα και την εκπαίδευσή τους.

Όσον αφορά τους αλλοδαπούς, ο αριθμός τους κατά την παρούσα δεκαετία είναι πολύ μεγάλος. Σήμερα δε βρίσκουν

εύκολα εργασία, οδηγούνται στην εξαθλίωση και γι' αυτό οδηγούνται στη βία και εγκληματικότητα, ενώ η ανεργία των Ελλήνων αυξάνεται και φτάνει σε επικίνδυνα επίπεδα. Δημιουργείται έτσι κλίμα ανασφάλειας στους Έλληνες, ξеноφοβία και ρατσισμός. Επίσης, μπορεί να παρατηρηθεί και μετανάστευση των κατοίκων ορισμένων περιοχών, που πλήττονται από τη δράση των λαθρομεταναστών.

Η Αστυνομία μπορεί να προστατεύσει τον πολίτη, εάν σχηματιστούν ειδικά σώματα για τη φύλαξη των συνόρων. Επίσης, άλλη μία πρόταση είναι να εκδιωχθούν οι μετανάστες, ενώ μια παράλληλη ακόμη πρόταση ήταν να δοθούν από το Κράτος ίσες ευκαιρίες σε μετανάστες και Έλληνες ώστε οι ξένοι να απορροφηθούν από την ελληνική κοινωνία.

Να δοθεί οικονομική βοήθεια προς αυτές τις χώρες, ώστε να ανέβει το οικονομικό τους επίπεδο και να μη χρειάζεται οι κάτοικοί τους να μεταναστεύουν.

Τέλος, να φορολογούνται και να στρατεύονται οι αλλοδαποί, ώστε να προσφέρουν και αυτοί στο ελληνικό κράτος, όπως το ελληνικό κράτος προσφέρει σε αυτούς. Να υπάρξει φροντίδα για κινητοποίηση των αλλοδαπών, μέσω των συλλόγων τους, ώστε να μην παρατηρούνται φαινόμενα, όπως παιδιά που ελαιτούν στα φανάρια.

Όσον αφορά το σωφρονιστικό σύστημα και τις φυλακές, μπορούμε να πούμε ότι η φυλάκιση έχει χαρακτήρα περισσότερο εκδικητικό, παρά σωφρονιστικό. Πρέπει να ρίξουμε το βάρος στην πρόληψη και όχι στην καταστολή. Αντί για σωφρονιστικό σύστημα, να υπάρχει διαφάνεια και δημιουργική απασχόληση των φυλακισμένων. Να αντικατασταθούν οι άδειες με εκδρομές, ώστε να μην παρατηρούνται τα φαινόμενα των αποδράσεων.

Όσον αφορά στη δικαιοσύνη, μπορούμε να πούμε ότι πολλές φορές δεν είναι αμερόληπτη. Αυτό οδηγεί στη δυσπιστία των πολιτών. Υπάρχει και το πρόβλημα της κατάργησης ή της θέσπισης της θανατικής ποινής. Για την πρόληψη αυτών των πράξεων, χρειάζεται ανθρωπιστική παιδεία στα σχολεία και φροντίδα από την οικογένεια. Εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας και ενημέρωση από τα Μ.Μ.Ε.

Επίσης, είναι εμφανής η κοινωνική ανισότητα. Υπάρχει κερδοσκοπία και οι ισχυροί του χρήματος επηρεάζουν τα Μ.Μ.Ε. και την πολιτική. Δεν υπάρχει κράτος δικαίου. Χρειάζεται και εδώ ανθρωπιστική παιδεία και κοινωνική μέριμνα. Επίσης, παρατηρείται αναξιοκρατία. Η δημοκρατία υπονομεύεται. Κυριαρχεί το ρουσφέτι και η οικογενειοκρατία. Υπάρχει διαφθορά. Χρειάζεται εξυγίανση της πολιτικής ζωής. Χρειάζεται διαφάνεια, τήρηση των νόμων και αντικειμενικότητα στις προσλήψεις.

Όσον αφορά την πολιτική και το δημοκρατικό πολίτευμα, περνούν περίοδο κρίσης. Υπάρχει η καχυποψία των πολιτών προς τους πολιτικούς, καθώς και απώλεια της πολιτικής συνείδησης. Οι ίδιοι οι πολιτικοί συμβάλλουν σε αυτό, με τις κατηγορίες που εκτοξεύουν ο ένας εναντίον του άλλου.

Υπάρχει δυσπιστία για το αδιάβλητο των εξετάσεων που διεξάγει το Α.Σ.Ε.Π. Τα παιδιά προτείνουν μέσα από την ανθρωπιστική παιδεία να καλλιεργηθούν τα δημοκρατικά ιδεώδη. Οι πολίτες να συμμετέχουν ενεργά στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων. Να υπάρχει διαφάνεια και αξιοκρατία. Να έχουμε συνεπείς πολιτικούς και όχι δημαγωγούς. Να εξυγιανθούν τα πολιτικά κόμματα ή ακόμα και να ενωθούν. Να υπάρχει μεγαλύτερος έλεγχος στην Κυβέρνηση, να προβάλλονται οι έντιμοι Βουλευτές, να θεσπιστεί όριο ηλικίας για τους πολιτικούς, να υπάρχει προεδρική δημοκρατία, να αποσυνδεθούν οι πολιτικοί από τα οικονομικά συμφέροντα και να υπάρχει απουσιολόγιο στη Βουλή.

Όσον αφορά την Κυβέρνηση, τα Υπουργεία και τους Βουλευτές, μπορούμε να πούμε ότι οι εκπρόσωποι του λαού, μερικές φορές, φαίνονται αδιάφοροι και αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση προσωπικών συμφερόντων. Η συμμετοχή τους στο Κοινοβούλιο πολλές φορές είναι αποκαρδιωτική.

Άλλα παιδιά υποστηρίζουν ότι μόνο θεωρητικά υπάρχει δημοκρατία στον τόπο μας.

Πρέπει, λοιπόν, όπως προτείνουν τα παιδιά που συμμετείχαν στο πρόγραμμα, οι Βουλευτές να είναι ειλικρινείς, να μιλούν νέοι άνθρωποι στη Βουλή και στα Υπουργεία, να μειωθεί ο μισθός των Βουλευτών, η Κυβέρνηση να απαρτίζεται από μέλη που δεν έχουν εκλεγεί. Να δημιουργηθεί Υπουργείο Νεολαίας. Το πολίτευμα να είναι προεδρική δημοκρατία και να αυξηθούν οι Επιτροπές της Βουλής. Να δημιουργηθούν τρία τμήματα, ένα κεντρικό και δύο συμβουλευτικά.

Τέλος, όσον αφορά τα πολιτικά δικαιώματα και τη Βουλή των Εφήβων. Μπορούμε να πούμε ότι τα πολιτικά δικαιώματα καταπατούνται. Η Συνθήκη του Σένγκεν καταργεί τη θρησκευτική ζωή. Στα νησιά γίνεται καταπάτηση των θρησκευτικών δικαιωμάτων των Καθολικών, οπότε εδώ, πρέπει να έχουμε πρωτοβουλία διεθνών οργανισμών και πολιτών. Χρειάζεται θρησκευτική ελευθερία και κινητοποίηση κατά της Συνθήκης του Σένγκεν.

Η Βουλή των Εφήβων, σαν θεσμός, είναι σημαντικός. Πρέπει να συνεχίσει και να ενδυναμωθεί και να ενισχυθεί μέσα από αυτόν η δημοκρατική τάση των νέων. Υπάρχει, όμως, και κίνδυνος εκφυλισμού του θεσμού, λόγω αμφισβήτησης της διαδικασίας εκλογής. Πολλοί εξέφρασαν την άποψη ότι οι πολιτικοί αδιαφορούν για τα προβλήματα των νέων και δεν δέχονται τις προτάσεις τους. Ο θεσμός πρέπει να ενισχυθεί με τη διάθεση χρημάτων, να αναπτυχθεί ένας ουσιαστικός διάλογος ανάμεσα στους Βουλευτές και στους έφηβους. Να επεκταθεί αυτός ο θεσμός και πέραν των ελληνικών συνόρων. Οι μαθητές να έχουν καλύτερη ενημέρωση από τα σχολεία τους για το θεσμό. Να συμμετέχουν οι έφηβοι στη λήψη αποφάσεων για θέματα παιδείας, για όλα τα νομοσχέδια που αφορούν στην παιδεία, ασχέτως από το πρόγραμμα της Βουλής. Να αυξηθεί ο χρόνος αγόρευσης των Έφηβων Βουλευτών. Να υπάρχει ελεύθερη λειτουργία παρατάξεων στη Βου-

λή των Εφήβων. Τέλος, τα δοκίμια των μαθητών να γράφονται στο σχολείο, χωρίς προετοιμασία.

Αυτά είχα να πω. Ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Σταυρούλα Γλεζάκου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΓΚΛΕΖΑΚΟΥ (Α' Πειραιά): Βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να το βάλουμε για μια ακόμα φορά τα πρότυπα και τα ιδανικά μας, για να ξεγυμνώσουμε τη ψυχή μας και να φωνάξουμε για μια Ελλάδα που ψυχορραγεί και που υπήρξε λίκνο του πολιτισμού. Η χώρα μας μπορεί να γίνει και πάλι πρώτη, εφόσον όλοι οι προβληματισμένοι νέοι άνθρωποι πείσουν τους πολιτικούς να πάψουν να αδιαφορούν, διότι στα λόγια τα καταφέρνουν πολύ καλά, ενώ στις πράξεις όχι. Οι πολιτικοί πρέπει να είναι αντάξιοι της χώρας και πάνω από όλα συνειδητοποιημένοι.

Θέλουμε να μην ενδιαφέρονται για την εξυπηρέτηση των δικών τους προσώπων σε υψηλές κρατικές θέσεις, να σταματήσουν να ενδιαφέρονται για το πώς θα πάρουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερους μισθούς και προνόμια, να γίνουν πολιτικοί και όχι δημαγωγοί. Μετά από αυτά λάος και εξουσία θα βρουν την άκρη, θα ξανακάνουν την Ελλάδα, όπως ήταν δυνατή.

Όσον αφορά τους αλλοδαπούς, που ζούν και εργάζονται στην χώρα μας θα πρέπει να τους δοθεί κάποιο είδος ταυτότητας, ώστε να πάψουν να αποτελούν ξένο σώμα και να προκαλούν «ξενοφοβία».

Η ισότητα των δύο φύλων πρέπει να προωθηθεί στην πράξη και να μην μένει γράμμα κενό. Ο προορισμός της γυναίκας είναι να δημιουργήσει στο φύλο της και να μην έχει την τάση να υποκαταστήσει τον άντρα. Αυτό θα το πετύχει με σκληρή δουλειά και δυναμική αντιμετώπιση των πραγμάτων.

Υπάρχει αναξιοκρατία στην πολιτική και φοβάμαι ότι θα την αντιμετωπίσουμε και εμείς όταν θα αναζητήσουμε την τύχη μας στην αγορά εργασίας μελλοντικά. Θα προσπαθήσουμε και τότε και ελπίζουμε ότι οι πολιτικοί θα είναι περισσότερο συνεπείς στις υποχρεώσεις τους.

Η συμμετοχή των πολιτών στη λήψη των αποφάσεων πρέπει να γίνει στην πράξη και να μην μένει μόνο στα λόγια.

Βρισκόμαστε σε μία ηλικία που μπορούμε να μιλάμε ελεύθερα, χωρίς να μας περιορίζει η κοινωνία με τις απατηλές αξίες της. Μία κοινωνία που εσείς διαμορφώσατε και εμείς δεν την θέλουμε και προσπαθούμε να την αλλάξουμε.

Όσον αφορά στα σωφρονιστικά ιδρύματα και στους αστυνομικούς, θεωρώ ότι οι αστυνομικοί είναι τα πιο αδικημένα άτομα. Υπάρχουν πολλοί αστυνομικοί, που δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους, αλλά υπάρχουν και κάποιοι άλλοι, που δίνουν τη ζωή τους για το καθήκον και κανείς δεν το αναγνωρίζει. Υπάρχουν κάποιοι που αναγκάζονται να τραβήξουν όπλο, γιατί βρίσκονται σε κατάσταση κινδύνου και η δικαιοσύνη τους τιμωρεί. Εάν πάλι δεν το τραβήξουν, τους κατηγορεί για αδράνεια και έλλειψη ετοιμότητας.

Αποφασίστε τι θέλετε και ζητήστε το από αυτούς τους

ανθρώπους, για να ξέρουν και αυτοί πώς θα κινηθούν. Δώστε τους κάποια κίνητρα, δώστε τους καλύτερους μισθούς. Δώστε κάποια προνόμια, έστω και εάν χρειαστεί να τα στερηθείτε εσείς, που έχετε τόσα. Οι αστυνομικοί χρειάζονται αναγνώριση, σεβασμό και συμπαράσταση.

Υπάρχουν πράγματα και αρνητικά στοιχεία. Οι εντολές που δίνονται και που πραγματοποιούνται από τα ΜΑΤ είναι απαράδεκτες. Δεν είναι δυνατόν να κτυπάμε ανθρώπους 80 - 85 ετών που δεν έχουν κάνει τίποτα στη ζωή τους, που το μόνο που ζητούν είναι 5.000-10.000 δρχ. αύξηση για να πάρουν τα φάρμακά τους και εσείς τους τα στερείτε. Ποιος έχει το δικαίωμα να στερήσει από αυτούς τους ανθρώπους το δικαίωμα στη ζωή.

Τέλος, θα ήθελα να μιλήσω για το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Δεν ξέρω, εάν αποτελεί απόφαση του Υπουργού Παιδείας ή εάν του το έχουν υπαγορεύσει κάποιοι άλλοι, αλλά το βέβαιο είναι ότι οι εξετάσεις των καθηγητών είναι ένα φιάσκο και κάποια στιγμή θα ακυρωθούν. Η προσπάθεια του Υπουργού Παιδείας είναι να περάσει το νομοσχέδιο για το εθνικό απολυτήριο. Οι εξετάσεις είναι ένα δόλωμα στους καθηγητές, για να μην ασχοληθούν με αυτό το κύριο θέμα.

Εάν ο Υπουργός Παιδείας θέλει εθνικό απολυτήριο, εμείς θα προσπαθήσουμε και γι' αυτό. Όμως, ας φροντίσει, ώστε να έχουν τα σχολεία την κατάλληλη υποδομή. Υπάρχουν σχολεία, όπου διδάσκεται η πληροφορική και δεν υπάρχει computer. Επίσης, υπάρχουν στα σχολεία εκπαιδευτικοί με ψυχολογικά προβλήματα. Τα βιβλία δεν αρκούν για να μας δώσουν τις γνώσεις που χρειαζόμαστε. Γι' αυτό πηγαίνουμε στα σχολεία και γι' αυτό χρειαζόμαστε τους κατάλληλους εκπαιδευτικούς και την κατάλληλη υποδομή, καθώς και τη δική σας υποστήριξη. Ελπίζω, αυτά που λέμε εδώ να τα ακούσουν οι αρμόδιοι.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όλα, όσα λέτε εδώ, καταγράφονται στα πρακτικά και αποστέλλονται σε όλους, όσους ασκούν εκτελεστική εξουσία.

Επί της διαδικασίας, θέλω να σας πω ότι πρέπει να τηρείτε το χρόνο των 4 λεπτών, διότι διαφορετικά, δεν θα μπορέσετε να μιλήσετε όλοι. Επίσης, πρέπει να είστε εντός θέματος, διότι εάν ασχοληθούμε με θέματα άλλων επιτροπών, δεν ξέρω, εάν θα μπορέσουμε να εξετάσουμε τα δικά μας.

Το λόγο έχει η Ελένη Χατζηαυξεντή.

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΥΞΕΝΤΗ (Λάρισα): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, είμαι περήφανη και χαρούμενη που ήρθα από την Κύπρο για να συμμετάσχω στη Βουλή των Εφήβων. Πιστεύω ότι αυτός ο θεσμός θα συνεχιστεί και θα επιφέρει σημαντικές αλλαγές στην κοινωνία που έδωσε τις δικές της μάχες, έδωσε μία υπόσχεση ζωής, μεταμορφώθηκε σε ένα ζυγό που γέρνει από τη μια πλευρά και έμεινε να παρακολουθεί τον κόσμο από τα γυάλινα παράθυρα.

Θέλω να αναφερθώ στο ζήτημα της ισότητας των δύο φύ-

λων. Η γυναίκα τα τελευταία χρόνια έχει πετύχει πολλά. Έχει εισέλθει σε τομείς που ήταν προνόμιο των ανδρών. Κατέκτησε υψηλές θέσεις στην επιστήμη, στην πολιτική, στις τέχνες και στα γράμματα. Όμως, έχει ακόμη την ετικέτα της κατωτερότητας κολλημένη στο μέτωπό της. Γενικά, η γυναίκα αντιμετωπίζεται αρνητικά και κυριαρχεί μία τάση φαλλοκρατισμού και συντηρητισμού.

Στην Κύπρο το πρόβλημα είναι εντονότερο, λόγω της κλειστής κοινωνίας. Το ίδιο, όμως, συμβαίνει και στην Ελλάδα και, κυρίως, στην επαρχία. Πόσες γυναίκες υπάρχουν στη Βουλή; Ελάχιστες. Πότε είχαμε γυναίκα Πρόεδρο; Ποτέ. Ακόμη και με τη σκέψη υπάρχει απόρριψη. Πόσες γυναίκες μπόρεσαν να μιλήσουν άφοβα για το βιασμό τους, αδιαφορώντας για το κατηγορητήριο της κοινής γνώμης;

Όλα αυτά δεν είναι υπερβολές. Υπάρχει πνιγμός από τα ταμπού και τις προκαταλήψεις που κουβαλάμε από το Μεσαίωνα και δεν αποφασίσαμε ακόμη να τα ξεφορτωθούμε. Κατηγορώ τους φαλλοκράτες, αυτούς που εμποδίζουν την όποια ανέλιξη της γυναίκας. Αυτούς που της στερούν το δικαίωμα και την ελευθερία της στον κάθε τομέα. Καταδικάζω τα ΜΜΕ για την αρνητική προβολή του γυναικείου φύλου. Πάνω απ' όλα, όμως, καταδικάζω κάθε γυναίκα που αφήνεται στη μοιρολατρία.

Σ' αυτό το κατηγορητήριο μοναδική εξαίρεση είναι ο έρωτας, που τρέφεται με τις αντιθέσεις και η αγάπη που στηρίζεται στη δύναμη της συγγνώμης. Για την πραγματοποίηση αυτού του οράματος, το βάρος πρέπει να δοθεί στην οικογένεια. Το παιδί, αγόρι ή κορίτσι, πρέπει να δέχεται ίση μεταχείριση. Οι γονείς οφείλουν να κατανοήσουν τη θέση τους.

Προτείνω στράτευση των γυναικών. Εγώ που είμαι Ελληνοκύπρια και ζω κάτω από την τουρκική απειλή, βλέπω ότι κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο. Θα πρέπει να εξαιρούνται οι γυναίκες που είναι παντρεμένες ή έχουν παιδιά.

Άλλο θέμα είναι τα Μ.Μ.Ε. Τα έχουμε αφήσει ανεξέλεγκτα και προβάλλουν ό,τι θέλουν και όπως θέλουν. Μόνο γυμνές γυναίκες καταντήσαμε να βλέπουμε στα εξώφυλλα των περιοδικών και στην οθόνη της τηλεόρασης. Είναι απαραίτητη η θέσπιση νομοθεσίας, που θα ελέγχει το υλικό που θα προβάλλεται. Δεν έχουν δικαίωμα να θέτουν μονόπλευρα ιδέες και καταστάσεις. Όσον αφορά τις ανύπαντρες μητέρες, θα πρέπει να δίδεται μια βοήθεια από το κράτος. Να δημιουργηθούν πιο πολλά ιδρύματα, ώστε να υπάρχει μια καλύτερη παροχή βοήθειας και στήριξης.

Ένα άλλο ζήτημα είναι το θέμα της σεξουαλικής παρενόχλησης στους χώρους εργασίας. Πρέπει η νομοθεσία να είναι αυστηρή έτσι ώστε να αποτρέπει τους τυχόν ενοχλητικούς. Οι ίδιες οι γυναίκες θα πρέπει να νομιμοποιηθούν και να γίνουν δεκτές στην πολιτική σκηνή. Τότε, ίσως, ο κόσμος να βρει μια μικρή ισορροπία στο ζυγό. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Αθήνα Πεττάκου έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑ ΠΕΤΤΑΚΟΥ (Βόννη): Αρχικά θα κάνω δύο προτάσεις σχετικά με το θεσμό της Βουλής των Εφήβων.

Πρώτον, να διευρυνθεί η Βουλή των Εφήβων πέραν των ελληνικών συνόρων, με δικαίωμα συμμετοχής έφηβων βουλευτών από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, που θα αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα για την ευρωπαϊκή ενοποίηση, γιατί ενωμένη νεολαία σημαίνει ενωμένη κοινωνία και πολιτική.

Δεύτερον, να προστεθούν δύο ακόμη ημέρες στο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων, κατά τις οποίες οι έφηβοι βουλευτές της προηγούμενης χρονιάς θα κάνουν έναν σύντομο απολογισμό για το εάν και κατά πόσο πραγματοποιούνται οι ψηφισμένες προτάσεις, γιατί αυτό που έχει σημασία είναι η προσπάθεια για την πραγματοποίηση των προτάσεών μας.

Θα αναφερθώ στο σωφρονιστικό σύστημα και στο πρόσωπο των φυλακισμένων. Ο κρατούμενος θεωρείται εκτός νόμου και εχθρός της κοινωνίας. Η θεωρία ότι ο εγκληματίας εκδικείται την κοινωνία με το να αυτοκαταστρέφεται, δεν λέει τίποτα. Ισχύει μόνο για τους κατ' ευκαιρία «εγκληματίες». Εκείνο που δεν λαμβάνεται ποτέ υπόψη είναι ότι ο εγκληματίας δεν γεννιέται, αλλά γίνεται. Και γίνεται, γιατί κάπου το άμεσό του περιβάλλον απέτυχε και αντί να τον κοινωνικοποιήσει, του δημιούργησε μια αντικοινωνική επιθετική συμπεριφορά. Η πράξη του είναι μια πράξη αυτοβεβαίωσης, εκτόνωσης μέσα σε μια οικογένεια - σχολείο - κοινωνία, που του ζητά την επιτυχία με βάση τα δικά της κριτήρια. Τον απορρίπτει και τον αποξενώνει.

Η φυλακή είναι μια μικρή κοινωνία με τους δικούς της καταπιεστές. Τη διεύθυνση των κρατητηρίων από τη μια και από την άλλη τους καταπιεζόμενους, τους κρατούμενους. Ανάμεσά τους η άβυσσος. Η διεύθυνση ζητά από τους κρατούμενους να είναι πρόθυμοι, υπάκουοι, προσαρμόσιμοι, δουλικόι έστω και αν υποκρίνονται, αρκεί να μη δημιουργήσουν προβλήματα, αρκεί να τους εξυπηρετεί. Ζητά από τον κρατούμενο να αποδεχθεί το σύστημα που τον οδήγησε στο έγκλημα. Οι φυλακές έτσι γίνονται σχολεία εγκληματικότητας και όχι διαπαιδαγώγησης.

Ο σωφρονιστής δεν κοινωνικοποιεί, αλλά ζητά από τον κρατούμενο να διαβρωθεί ηθικά και πνευματικά για να ομολογήσει πως έγινε καλός. Οι σωφρονιστές όχι μόνο είναι άσχετοι και ακατάλληλοι, όχι μόνο δεν έχουν ηθική ποιότητα αλλά είναι και οι ίδιοι προβληματικές προσωπικότητες. Το καθεστώς της φυλακής έρχεται σε αντίθεση με τη φυσική παρόρμηση του ανθρώπου για ελευθερία, και επομένως είναι καθεστώς βίας. Δεν μπορεί να ξεπεράσει την αντίφαση ότι ο έγκλειστος εκτίει ποινή για αδίκημα που έχει τα αίτια του στην κοινωνία.

Βέβαια, η κοινωνία δεν μπορεί να παραμείνει απροσάτευτη. Το υπάρχον σωφρονιστικό σύστημα δεν πετυχαίνει κανένα σκοπό, ούτε διαπαιδαγωγεί ούτε κοινωνικοποιεί. Ο εγκληματίας είναι μια προσωπικότητα σε οριακή κατάσταση

και δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζεται ως τερατώδης κατάσταση. Δεν έχουμε δικαίωμα να εκδικούμεθα τον εγκληματία, ούτε να τον περιφρονούμε. Το σωφρονιστικό μας σύστημα είναι ανάγκη να αναβαθμιστεί, να απορροέει απ' αυτό κάτι το θετικό για το άτομο και την κοινωνία. Για το έργο, λοιπόν, αυτό προτείνω τα εξής:

1) Να συνειδητοποιήσουμε κατ' αρχήν –σ' αυτό θα συντελέσει μια ανθρωπιστική παιδεία, που θα διδάσκει την ισότητα και θα προβάλλει ως ύψιστη αξία τον άνθρωπο– ότι ο εγκληματίας δεν είναι απλά θύτης, είναι παράλληλα και θύμα των παραλογισμών της κοινωνίας. Όσο και αν είναι προβληματική προσωπικότητα, μένει μια ανθρώπινη προσωπικότητα που έχει το δικαίωμα να απαιτήσει σεβασμό και ανθρώπινη μεταχείριση.

2) Να κατανοήσουμε ότι η πρόνοια του κράτους για το σωφρονιστικό σύστημα αποτελεί βασική προϋπόθεσή του, υποχρέωσή του και εμείς ως λαός έχουμε το δικαίωμα να απαιτήσουμε την παρέμβασή του στη σημερινή κατάσταση.

3) Εξειδικευμένο προσωπικό με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, με ποιότητα και με ειδικές γνώσεις γύρω από θέματα κοινωνιολογίας, παιδαγωγικής και ψυχολογίας, ώστε να είναι δυνατή η επικοινωνία και η γόνιμη συζήτηση με τον κάθε κρατούμενο.

4) Ειδικά σώματα γιατρών, ψυχιάτρων που θα αναλάβουν ο καθένας τους μικρές ομάδες κρατουμένων (10 έως 10 άτομα) και θα παρακολουθούν την ομάδα στο πρόγραμμα ψυχανάλυσης της οποίας κύριος στόχος θα είναι να λύσει έναν έναν τους κόμπους που οδήγησαν στο έγκλημα τον κρατούμενο και όχι το αποτέλεσμα. Δηλαδή, εάν και κατά πόσο ψυχικά άρρωστος είναι ο εγκληματίας.

5) Λειτουργία βιβλιοθηκών, γυμναστηρίων και αιθουσών για θεατρικές παραστάσεις, διαλέξεις και άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις για τη δημιουργική εκτόνωση και ψυχαγωγία των κρατουμένων. Οι εκδηλώσεις θα πραγματοποιούνται σε καθορισμένο χρονικό διάστημα ταυτόχρονα σε όλα τα ιδρύματα. Την οργάνωσή τους θα αναλαμβάνουν αρμόδιοι, ορισμένοι από τα υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού.

6) Ώρες μαθημάτων στις οποίες θα παρέχονται στους κρατούμενους γνώσεις μέχρι και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση με ταυτόχρονη επαγγελματική εκπαίδευση.

7) Για να καταπολεμηθούν τα υπάρχοντα κυκλώματα των φυλακών είναι αναγκαία η ανανέωση του προσωπικού της φυλακής και του ειδικού σώματος γιατρών, ψυχιάτρων, κοινωνιολόγων και συμβούλων με την ανά δύο-τρία χρόνια μετακίνησή τους, όπως συμβαίνει με τους στρατιωτικούς.

8) Διαχωρισμός των κρατουμένων ανάλογα με τη βαρύτητα του αδικήματος. Αντικατάσταση της φυλάκισης με κοινωνική προσφορά για ορισμένες περιπτώσεις. Π.χ. φυλάκιση εξ αιτίας χρεών.

9) Ειδικά για τους ανήλικους παραβάτες του νόμου εκτός από όλα τα παραπάνω που αφορούν τις φυλακές, να υπάρ-

ξουν εθελόντριες οικογένειες ή να ορίσει το κράτος πόσες και ποιες εύπορες οικογένειες θα αναλάβουν τη φροντίδα ενός ή περισσοτέρων παιδιών, προκειμένου να νοιώσουν την οικογενειακή θαλπωρή που ποτέ δεν ένιωσαν. Έτσι θα υπάξουν δυνατότητες για την ομαλή ένταξή τους στην κοινωνία.

10) Σημαντικό έργο μπορεί να προσφέρει η Εκκλησία με την ηθική και οικονομική υποστήριξη ανήλικων εγκληματιών. Η οικονομική στήριξη μπορεί να πραγματοποιηθεί με την αξιοποίηση της εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας.

Στα πλαίσια του σωφρονιστικού συστήματος θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα της θανατικής ποινής που απασχολεί συχνά την κοινή γνώμη. Παραδεχόμαστε γενικά ότι ο βασανισμός ενός ανθρώπου, ακόμη και του πιο στυγερού δολοφόνου, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ως νόμιμο μέσο για την επίτευξη του επιθυμητού σκοπού, δηλαδή την ομολογία της πράξης. Οι υποστηρικτές της αναζητούν λόγους στα εξής: α) Η απειλή και η εφαρμογή της ποινής του θανάτου για ορισμένα βαρύτατα αδικήματα, μειώνει το ποσοστό αυτών των αδικημάτων, β) Κάποια εγκλήματα είναι τόσο στυγερά που προδίδουν ηθική πόρωση, ώστε η μόνη αντιμετώπιση που αξίζει είναι η θανατική ποινή.

Σ' αυτά τα δύο επιχειρήματα αντιτάσσω τα εξής: Τι μας κάνει να πιστεύουμε ότι τα ισόβια δεσμά δεν εκφοβίζουν αρκετά και γιατί η απειλή του θανάτου εκφοβίζει περισσότερο; Αν υποθέσουμε ότι ο εγκληματίας διαθέτει έστω και έναν ελάχιστο ορθολογισμό, τότε αυτό που τον απασχολεί είναι ο επιθυμητός σκοπός και όχι αν και πως θα τιμωρηθεί, αν συλληφθεί. Τι είναι εκείνο που μας νομιμοποιεί στο να πιστεύουμε ότι ακόμη και οι αθλιότεροι δολοφόνοι είναι άξιοι του θανάτου; Μήπως η αρχή της ανταπόδοσης; Το κακό, η αδικία και το έγκλημα μπορεί να προκαλούν την αποστροφή μας και να ερεθίζουν τα εκδικητικά μας αντανακλαστικά, δεν νομιμοποιούν όμως την ανταπόδοση. Μάλλον θέλουμε να ανακουφίζουμε την κοινωνία εθίζοντάς την στο να ρίχνει αλάτι στις πληγές της.

Είναι καιρός πια να δούμε ότι η θανατική ποινή είναι εξίσου κακός χειρισμός στην αντιμετώπιση των ανθρώπων. Είναι μια μεταχείριση που αντιμετωπίζει τους ανθρώπους σαν πράγματα και γι' αυτό η καταδίκη της θανατικής ποινής είναι επιτακτική. Πιστεύω ότι η εποχή μας έχει ανάγκη από δύο στοιχεία, το αίσθημα του δικαίου και το σεβασμό. Σεβασμό προς τον εαυτό μας και προς τον συνάνθρωπο, σεβασμό προς την πολιτεία, αλλά και σεβασμό της πολιτείας στον πολίτη και σεβασμό προς τη φύση. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Κωνσταντίνα Παπακώστα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ (Μόναχο): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί φίλοι, βρίσκομαι εδώ, προκειμένου να εκθέσω ενώπιον της Επιτροπής τα προβλήματα που

απασχολούν τους Έλληνες στη Γερμανία και ιδιαίτερα της περιοχής της πόλεως Νυρεμβέργης. Τα προβλήματα αυτά είναι σε όλους γνωστά. Βασικότερο από όλα είναι η ανεργία. Και ενώ έρχομαι εδώ, για να αγωνιστώ γι' αυτά τα προβλήματα, διαβάζω ότι για να εισέλθει κάποιος ξένος εδώ, θα πρέπει να είναι εφοδιασμένος με ειδική ταυτότητα. Πώς είναι δυνατόν αυτά για τα οποία αγωνιζόμαστε εμείς έξω, εδώ να τα περιορίζουμε και να τα απαγορεύουμε; Έρχομαι εδώ για να μιλήσω και να πω τι προβλήματα έχουν οι Ελληνικές Κοινότητες στη Γερμανία και από την άλλη απειλούνται οι ξένες εδώ κοινότητες, οι οποίες διεκδικούν κάποια δικαιώματα. Πώς είναι δυνατόν, να υποστηρίξουμε και να μιλήσουμε για τα προβλήματά μας τα έξω, όταν όλα εδώ απειλούνται από την αμερικανοποίηση; Νομίζω ότι αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα για ένα κράτος, το οποίο αγωνίζεται για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Όταν εμείς αγωνιζόμαστε έξω και διεκδικούμε τα δικαιώματά μας, τα δικαιώματα ξένων εδώ, καταπατούνται. Στις άλλες χώρες αυτά τα οποία συμβαίνουν τα κληρονομούμε και καλά κανουμε, αλλά εδώ δεν κάνουμε το ίδιο σε ό,τι αφορά τους ξένους μετανάστες. Εδώ ήρθαμε, για να βοηθήσουμε, για να συζητήσουμε και όχι για να αποφασίσουμε κάποια πράγματα, τα οποία περιλαμβάνει ένα κείμενο που έχουμε στα χέρια μας και πάνω στο οποίο σε άλλα συμφωνούμε, σε άλλα διαφωνούμε και δεν είναι δυνατόν, να τοποθετηθούμε στο κείμενο αυτό εξ ολοκλήρου.

Δεν θέλω, να μιλήσω περισσότερο, απλά σταματώ εδώ και παρακαλώ αυτά τα οποία διεκδικούμε εμείς έξω για τον εαυτόν μας, να αναγνωρίσουμε, ότι έχουν δικαίωμα και οι απέναντί μας ευρισκόμενοι ή ερχόμενοι εδώ, να τα διεκδικούν.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πρέπει να σας πω ότι το κείμενο της Σύνοψης, που έχετε στα χέρια σας, περιλαμβάνει όλες τις προτάσεις των παιδιών που συμμετείχαν στο πρόγραμμα και αυτές που συζητούμε αυτή τη στιγμή. Όπου διαφωνούμε, διαφωνούμε, όπου συμφωνούμε, συμφωνούμε. Καταβάλλουμε, όμως, προσπάθεια από κοινού, κάποιες προτάσεις να τις διαμορφώσουμε καλύτερα.

Εάν έχετε πέραν αυτού του κειμένου άλλη πρόταση, μπορείτε, να την καταθέσετε και την οποία θα συζητήσουμε στην αυριανή μας συνεδρίαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ (Μόναχο): Έχω υπόψη μου, κύριε Πρόεδρε, το κείμενο αυτό της Σύνοψης.

Επαναλαμβάνω, όμως, ότι, όπως εμείς διεκδικούμε έξω τα δικαιώματά μας, έτσι πρέπει να επιτρέπουμε και στους ευρισκόμενους εδώ, να διεκδικούν τα δικά τους δικαιώματα. Οι εθνότητες πρέπει να συνυπάρχουν, να συνεργάζονται και να αποφασίζουν για το καλύτερο. Αυτό είναι και η ουσία για έναν καλύτερο αυριανό κόσμο, μια καλύτερη αυριανή κοινωνία.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Νικολέττα Νικολέτα Ιωαννίδου.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης): Αφού και

εγώ, κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί φίλοι, σας καλησπερίσω, θα μπω κατευθείαν στο θέμα και θα αναφερθώ στον Τύπο και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Θέλω, να πω, από την αρχή, ότι το πρώτο πράγμα που πρέπει να γίνει είναι η εξάλειψη βίας από τα προγράμματα και ιδίως από εκείνα, τα οποία αναφέρονται στα παιδιά. Δεν είναι δυνατόν τα παιδιά να παρακολουθούν σκληρές βίας, εξοπλισμούς, πιστόλια κ.λπ. Σωστούς ανθρώπους θέλουμε να κάνουμε και όχι πολεμιστές.

Το δεύτερο που πρέπει να γίνει είναι η αντικειμενική, όσο το δυνατόν περισσότερο, παρουσίαση των γεγονότων.

Το τρίτο είναι η κατάργηση των διαφημίσεων και ιδιαίτερα αυτές που αναφέρονται στο 090.

Αναφερομένη τώρα στα θέματα δημόσιας τάξης, δεν συμφωνώ με την πρόταση να ενισχυθεί η αστυνομία με σωστούς εξοπλισμούς, γιατί ο σωστός εξοπλισμός φέρνει και τη βία, αλλά να εκπαιδευτεί και να ενισχυθεί κατάλληλα η αστυνομία για σωστή κοινωνική συζήτηση.

Για την αύξηση των μισθών των Βουλευτών, θα ήθελα να πω, ότι καλύτερα θα ήταν να αυξηθεί ο κοινωνικός έλεγχος.

Όσον αφορά τη Βουλή των Εφήβων οι τρεις μέρες που δίδονται, είναι λίγες. Όσα πούμε τις 3 αυτές μέρες, θα ξεχαστούν τις υπόλοιπες 362. Καλό θα ήταν, να υπάρχει ένας άλλος χώρος σε μόνιμη βάση και εκεί να αναπτύσσονται οι απόψεις και να κατατίθενται οι προτάσεις.

Εδώ, δεν ήρθαμε να πούμε κάτι και αύριο να ξεχαστεί. Ήρθαμε, να προτείνουμε, να καταθέσουμε τις σκέψεις και τις απόψεις μας και να βοηθήσουμε, όσο είναι δυνατόν, τους νέους, τον τόπο και τη χώρα μας.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Σπανό Χριστίνα.

ΣΠΑΝΟ ΧΡΙΣΤΙΝΑ (Νομός Ημαθίας): Καλησπεριζώ και εγώ με τη σειρά μου τόσο εσάς, κύριε Πρόεδρε, όσο και τις αγαπητές φίλες και φίλους.

Διαφωνώ από την αρχή με όλα όσα ελέχθησαν σχετικά με την ενίσχυση των υπευθύνων της δημόσιας τάξης με οπλικά συστήματα κ.λπ. Το όπλο είναι πρόσχημα εξουσίας. Πολύ εύκολα αυτός που εξουσιάζει, ή που νομίζει ότι εξουσιάζει, χρησιμοποιεί το όπλο. Σκοπός μας δεν πρέπει να είναι ο αστυνομικός να καταστέλει το οποιοδήποτε πρόβλημα με το όπλο, αλλά να προβλέπει το θέμα και να αποτρέπει τη διάπραξη του εγκλήματος.

Όσον αφορά τη Βουλή των Εφήβων, καλούμαστε στο τέλος να ψηφίσουμε τις προτάσεις, που περιλαμβάνονται στο βιβλίο που έχουμε στα χέρια μας. Έχω την εντύπωση, ότι στο τέλος πρέπει να ψηφίσουμε και σε αυτά που συμφωνούμε και όχι σε εκείνα που διαφωνούμε. Πρέπει αυτά να τα ξεχωρίσουμε. Δεν είναι δυνατόν να ψηφίσουμε ολόκληρο το βιβλίο. Πώς να αποφανθούμε, για ολόκληρο το βιβλίο, όταν σε κάποια θέματα που περιλαμβάνει, δεν συμφωνούμε. Όσον αφορά τις μέρες που μας δίδονται, νομίζω ότι είναι λίγες και η

Βουλή των Εφήβων, για να ανταποκριθεί στο σκοπό για τον οποίο συγκροτείται, θα πρέπει να έχει περισσότερο χρόνο στη διάθεσή της.

Αναφερομένη τώρα στα θέματα τα θρησκευτικά, νομίζω ότι αυτά πρέπει κάποτε να ξεκαθαριστούν και να γίνει κάποιος διαχωρισμός της εκκλησίας από την πολιτεία. Δεν είναι δυνατόν από τη μια πλευρά να υπάρχει η επίσημη θρησκεία μας και από την άλλη να υπάρχουν άλλες εκκλησίες που να επιδίδονται στον προσηλυτισμό. Αυτά τα οποία γίνονται εδώ γύρω από αυτά τα θέματα, έχω την εντύπωση ότι δεν γίνονται σε άλλες χώρες. Η κοινωνία πρέπει να ξεκαθαρίσει τη θέση της. Για να την ξεκαθαρίσει, όμως, θα πρέπει να βοηθήσει η πολιτεία και η πολιτεία πρέπει να βοηθήσει προς όλες τις κατευθύνσεις και να μην υποχωρεί σε μια δεδομένη στιγμή, γιατί ενδεχομένως αντιτάσσεται είτε η εκκλησία είτε κάποιος άλλος φορέας ή κάποιες ομάδες.

Θα πρέπει να υπάρχει ξεκάθαρος εκλογικός νόμος. Δεν είναι σωστό να μην μπορεί να βγει, ή και να βγαίνει με πολύ μεγάλη δυσκολία, κάποιος που αντιπροσωπεύει μειονότητα ή μειονότητες.

Η Ελληνική Πολιτεία πρέπει κάποτε να αποκολληθεί από αμαρτήματα του παρελθόντος και να χαράξει πρόποσα και σωστή πορεία, ώστε να γίνει η σωστή καθοδήγηση των πιστών και προς τη θρησκεία, αλλά και προς την πολιτεία.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μπρουγιαννάκη Παρασκευή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΡΟΥΓΙΑΝΝΑΚΗ (Νομός Βοιωτίας): Θέλω να επικεντρώσω την προσοχή σας στην αισχροή εκμετάλλευση της γυναίκας και την παντελή απουσία κρατικού ελέγχου προς αυτή την κατεύθυνση. Όταν μιλάω για εκμετάλλευση αναφέρομαι στα Μ.Μ.Ε.

Η γυναίκα χρησιμοποιείται ως μέσον προώθησης προϊόντων με τέτοιο τρόπο, ώστε να φτάνουμε να αναρωτιόμαστε μήπως όλο αυτό το σκηνικό είναι μια καλοστημένη προπαγάνδα σε βάρος της γυναίκας, με σκοπό να την κρατήσει μακριά από υψηλούς στόχους και από τα κέντρα λήψης αποφάσεων. Στην τηλεόραση στις διαφημίσεις, στα διάφορα σόου ή στα καλλιστεία οι γυναίκες αμείβονται, δηλαδή πωλούνται τα γυναικεία θέλγητρα με αποτέλεσμα κάθε κοπέλα από μικρή ηλικία να έχει ως πρότυπό της και να φροντίζει να αποκτήσει τα απαιτούμενα προσόντα, ώστε να είναι υπολογίσιμη στην ανδροκρατούμενη κοινωνία με ό,τι αυτό συνεπάγεται (υλικές απολαβές).

Για τα περιοδικά γνωρίζουμε ότι έχουν σ' αυτά εύκολη πρόσβαση άτομα κάθε ηλικίας, με αποτέλεσμα στα μεν κορίτσια να γίνεται αυτοσκοπός η εμπορευματοποίησή τους και να χάνεται κάθε αίσθηση αυτοσεβασμού, στα δε αγόρια να διαιωνίζεται η αντίληψη ότι η γυναίκα είναι αντικείμενο σεξουαλικής ικανοποίησης και τίποτε πιο ουσιαστικό.

Οι νέες κοπέλες χάνουν την ευκαιρία να βάλουν υψηλούς, ουσιαστικούς, ανθρώπινους στόχους, πράγμα που είναι πλήγ-

μα για τις γυναίκες και για την κοινωνία ολόκληρη. Ζητάμε εμείς οι γυναίκες την προστασία της πολιτείας, η οποία είναι ανδροκρατούμενη, βάζοντας φραγμούς στην απαράδεκτη προβολή της γυναίκας ως σεξουαλικού αντικειμένου. Πρέπει μέσα από το σχολείο να διαμορφώνεται αντίληψη ισότητας και στα αγόρια και στα κορίτσια.

Θέλω να παρατηρήσω σε αυτά που είπε η κυρία Γκλεζάκου, ότι προσπαθούμε να μιμηθούμε τους άντρες, προκειμένου να φανούμε ισότιμες. Πιστεύω ότι αυτό είναι γεγονός, αλλά, αφού η κοινωνία είναι ανδροκρατούμενη, οδηγούμαστε σε αυτό. Συμφωνώ ότι είναι λάθος. Θέλω ακόμη να πω ότι διαφωνώ με την πρόταση για την στράτευση των γυναικών, διότι δεν πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο η μηρότητα και η θέση της γυναίκας.

Άκουσα κάποιους εδώ να λένε ότι για όλα φταίνε οι πολιτικοί και εμείς είμαστε εντάξει και είμαστε απλώς τα θύματά σας. Πιστεύω ότι εμείς σας δίνουμε τη δύναμη και εμείς μπορούμε να σας την πάρουμε. Από εκεί και πέρα ο καθένας είναι άξιος της μοίρας του.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ζαχαριάδης Νίκος.

ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ (Υπολ. Αττικής): Πριν αρχίσω θα ήθελα να σας κάνω μία ερώτηση, κ. Πρόεδρε, μια και είστε εκπρόσωπος της Βουλής προς εμάς και Πρόεδρος της Επιτροπής μας. Γιατί υπάρχουν άδεια έδρανα στη Βουλή; Νομίζω ότι το καταστατικό της Βουλής προβλέπει απουσιολόγιο. Τηρείται;

Όπως είπαν και οι προηγούμενοι, πιστεύω ότι οι πολιτικοί δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους, διότι, αν την έκαναν σωστά δεν θα είχε φτάσει η Ελλάδα σε αυτό το σημείο. Σ' αυτό δεν φταίνε μόνο οι πολιτικοί, φταίμε και οι ψηφοφόροι, γιατί δεν ψηφίζουμε κατ' επιλογή, αλλά κατά παράδοση.

Θα ήθελα ακόμη να σταματήσουν οι ποινές που επιβάλλονται στους Βουλευτές που διαφωνούν με τη γραμμή του κόμματος, για να ακουστούν επιτέλους ελεύθερες γνώμες και όχι φιωμένες και καθορισμένες. Δεν επιτρέπεται ένας Βουλευτής που εκφράζει τη γνώμη του να κατηγορείται από τον Αρχηγό του Κόμματος ότι έφυγε από τη γραμμή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Ντούλια Αικατερίνη έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΤΟΥΛΙΑ (Νομός Ιωαννίνων): Θέλω να μιλήσω για το ζήτημα των αλλοδαπών και των προσφύγων και για τους τρόπους που θα μπορούσαν να ενσωματωθούν δημιουργικά στο ελληνικό κοινωνικό σύνολο. Οι πρόσφυγες και αλλοδαποί που έρχονται στη χώρα μας πρέπει να είναι ευπρόσδεκτοι και εφόσον εκπληρούν τις ίδιες υποχρεώσεις με τους έλληνες πολίτες, να γεύονται τα ίδια δικαιώματα. Όπως η Ελλάδα ανοίγει το δρόμο στα όνειρά τους για μια καλύτερη ζωή, πρέπει και αυτοί να νιώσουν μητέρα τη χώρα που τους δέχεται και να έχουν ίδιες ευκαιρίες για να προκόψουν και η Ελλάδα να καρπωθεί την πολύτιμη αρωγή τους. Η πρω-

τοφανής προσφορά εργατικών χεριών, εφόσον αξιοποιηθεί κατάλληλα, μπορεί να αποτελέσει τη βάση για μια Ελλάδα ανεπτυγμένη που μπορεί να πορευτεί παράλληλα με τους ετέρους της στην Ευρώπη. Το κενό που άφησαν οι νέοι εγκαταλείποντας τη γεωργία και κτηνοτροφία, μπορεί να καλυφθεί ισάξια από τους πρόθυμους για δουλειά αλλοδαπούς. Ανάλογα έπραξε η Γερμανία μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν ιεραρχώντας τις ανάγκες της και ζητώντας εργατική δύναμη, κατόρθωσε να ανορθώσει θεαματικά τα ερείπιά της και να οικοδομήσει μια πανίσχυρη αυτοκρατορία που δεσπόζει στην Ευρώπη. Έτσι και οι πρόσφυγες της Σμύρνης με το δικό τους υγιές αίμα μπόλιασαν και μεταλαμπάδευσαν τις εμπειρίες, τα βιώματα και τις γνώσεις τους και βοήθησαν τους ντόπιους να οργανώσουν καλύτερα τη γεωργία, το εμπόριο και τη βιοτεχνία.

Η Ελλάδα μπορεί να εκμεταλλευτεί την κατάσταση σε διακρατικό επίπεδο. Ανοίγονται νέοι δρόμοι συνεργασίας σε όλους τους τομείς με τις κυβερνήσεις των χωρών των αλλοδαπών. Μπορούμε και πρέπει να εξαργυρώσουμε την υποχρέωση που μας έχουν για το μεγάλο μέρος του πληθυσμού τους, που φιλοξενούμε. Χωρίς άγονους επεκτατισμούς που δεν συμβαδίζουν με το πνεύμα της εποχής, αλλά με έξυπνους διπλωματικούς χειρισμούς μπορούμε να διευρύνουμε τον κύκλο των διεθνών επαφών μας, αποκτώντας νέους συμμάχους. Από την κατάσταση αυτή μπορεί να επωφεληθεί και το ελληνικό εμπόριο. Τα προϊόντα που παράγονται εδώ βρίσκουν νέους καταναλωτές και πρόσφορες αγορές στα κράτη των αλλοδαπών, στα πλαίσια συμφωνιών και συμβάσεων.

Οι αλλοδαποί μετανάστες που είναι εγκατεστημένοι στη χώρα μας καλούνται να συμβάλλουν σημαντικά στο δημογραφικό πρόβλημα που την ταλανίζει τα τελευταία χρόνια. Η φθίνουσα πορεία των γεννήσεων στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με την πληθυσμιακή έκρηξη στις γειτονικές χώρες, καθιστά ιδιαίτερα επισφαλή τη θέση της στο διεθνές στερέωμα. Έτσι οι αλλοδαποί μπορούν να συμβάλλουν στη διατήρηση των ισορροπιών και στο κλείσιμο της ψαλίδας που έχει ανοίξει επικίνδυνα σε βάρος μας.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι η Πολιτεία φάνηκε για μία ακόμη φορά ανέτοιμη να αντιμετωπίσει την ποιοτική και ποσοτική αλλαγή των κοινωνικών συνθηκών, που επέφερε η μαζική μετανάστευση αλλοδαπών προς την Ελλάδα. Οφείλει όμως να ξεπεράσει την αρχική της αδράνεια και αμηχανία και με ψυχραιμία και σύνεση να καταστείλει το κλίμα ρατσισμού και ξενοφοβίας, που έχει αρχίσει να πλήττει καίρια τη χώρα μας. Είναι πλέον κοινό μυστικό η αδυναμία του στρατού και της αστυνομίας να επωμισθούν την ευθύνη του ελέγχου και της διαφύλαξης των συνόρων. Χιλιάδες λαθρομετανάστες και πλήθος εγκληματιών περνούν κυριολεκτικά ανενόχλητοι τα σύνορά μας. Η ανάγκη μας αστηρής αστυνόμευσης προβάλλει επιτακτική, σε μία εποχή μάλιστα που η εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας απειλείται από παντού.

Ο συντονισμός των κρατικών υπηρεσιών και η σύσταση ειδικών σωμάτων συνοριακών φρουρών είναι δύο άμεσα βήματα που θα πρέπει να γίνουν, προκειμένου να αναχαιτισθεί το κύμα λαθρομεταναστών προς τη χώρα μας.

Η Πολιτεία θα πρέπει επίσης να ενεργοποιηθεί προς την κατεύθυνση καταγραφής των μεταναστών σε επίσημους καταλόγους. Η δημιουργία μητρώου θα περιλαμβάνει τα πλήρη στοιχεία των αλλοδαπών που ζουν και εργάζονται στη χώρα μας και η επιβάρυνσή τους με αντίστοιχες φορολογικές υποχρεώσεις είναι ένα θετικό βήμα που θα συμβάλλει ουσιαστικά στην ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία όχι ως παράσιτα, αλλά ως οργανικά μέλη της. Η άδεια παραμονής και οι κάριες εργασίες οφείλουν να παρέχονται με αξιοκρατικά κριτήρια και πάντα σύμφωνα με τις εργασιακές δυνατότητες και οικονομικές προοπτικές αυτών των ανθρώπων στον τόπο μας. Ωστόσο, τακτικοί έλεγχοι τόσο στους αλλοδαπούς, όσο και στους εργοδότες τους, πρέπει να εκτελούνται, ώστε να αποφευχθούν κρούσματα κερδοσκοπίας από παράνομη απασχόληση που εκδηλώνεται συνήθως σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Η ίδρυση πολιτισμικών σχολείων θα κατορθώσει απ' ενός να παρέχει τη βασική εκπαίδευση στους αλλοδαπούς, ενώ παράλληλα θα εμψύσει στα παιδιά από μικρή ηλικία την πεποίθηση, ότι τα στεγανά που χωρίζουν θεωρητικά τους λαούς και τους πολιτισμούς στην πράξη εκμηδενίζονται. Έτσι, αίρονται οι προκαταλήψεις και οι στερεότυπες αντιλήψεις που καλλιεργούν μεταξύ τους και βιώνεται το αίσθημα της ισότητας των ανθρώπων. Η εξέλιξη του ρατσισμού και η εδραίωση σχέσεων συνεργασίας μεταξύ των Ελλήνων και των αλλοδαπών προσφύγων επιτυγχάνεται τόσο σε διακρατικό, όσο και σε τοπικό επίπεδο. Συμβάσεις και συμφωνίες οικονομικού και πολιτισμικού επιπέδου κάνουν έκδηλη την αλληλεξάρτηση των κρατών στο διεθνή χώρο και την ανάγκη συνεργασίας για την επίλυση των κοινών προβλημάτων.

Δυστυχώς, στο θέμα των μεταναστών δεν στάθηκαν με τη δέουσα σύνεση και σοβαρότητα τα Μ.Μ.Ε. Με πηχιαίους τίτλους, διεξοδικές τηλεοπτικές αναφορές, που κινδύνιζαν σε βάρος των μεταναστών, λαϊκίστικη αρθρογραφία, κ.λπ., διόγκωσαν το ήδη υπάρχον πρόβλημα και έφθασαν στα όρια δημιουργίας λαϊκής υστερίας. Η έγκαιρη πληροφόρηση έχει πάρει πλέον τη μορφή ενός δημόσιου κατηγορώ και στο βωμό της τηλεθέασης και εκμετάλλευσης της ανθρώπινης αγωνίας στιγματίζει ανελέητα τις μερίδες των μεταναστών. Η πληροφόρηση πρέπει να πάρει τις διαστάσεις που της αρμόζουν και μάλιστα, ως ευρύτατο λαϊκό βήμα ενημέρωσης, να συμβάλλει στην άρση των προβλημάτων που προκύπτουν καθημερινά. Μπορεί να παρουσιάσει μελέτες και συζητήσεις με ειδικούς για την αντιμετώπιση του προβλήματος των μεταναστών και να καταγράψει τον τρόπο ζωής και την κουλτούρα αυτών των ανθρώπων σε αντίστοιχα ντοκυμαντέρ, ώστε να εξοικειωθεί ο μέσος Έλληνας με το διαφορετικό γείτονά του.

Στα πλαίσια της ανθρώπινης συνύπαρξης προκύπτουν προβλήματα, τα οποία με κατανόηση και ευαισθησία μπορούμε να λύσουμε. Η περιθωριοποίηση και ο αποκλεισμός μελών που ζητούν τη συμμετοχή τους στην πρόοδο και την ανάπτυξη, μόνο περαιτέρω δυσκολίες μπορεί να προκαλέσουν. Η ελληνική κοινωνία δεν ήταν ποτέ ρατσιστική, αυτό αποδεικνύεται από την ύπαρξη 2000 χρόνων πριν του Ξένιου Δία.

Στο κατώφλι του 21ου αιώνα, ας επιλύσουμε τα προβλήματα που μας ταλανίζουν και με κοινωνική συνοχή ας προχωρήσουμε στην εκπλήρωση των απαιτήσεών του.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Βλάχου Ελένη έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΒΛΑΧΟΥ (Α' Πειραιά): Κύριε Πρόεδρε, είναι σημαντικό το γεγονός ότι χάριν αυτού του θεσμού μπορούμε, έστω και για 4 λεπτά, να διατυπώσουμε τις απόψεις μας, οι οποίες ελπίζουμε ότι θα εισακουστούν.

Το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ είναι τα Μ.Μ.Ε. Γνωρίζουμε όλοι, πως πολύ δίκαια ονομάζεται τέταρτη εξουσία. Η εξουσία, η τεράστια δύναμή τους, έγκειται κατά μείζονα λόγο στη δυνατότητα που έχουν να διεισδύουν στην ιδιωτική ζωή του κάθε πολίτη. Ενώ ο κάθε πολίτης πιστεύει πως η προσωπική ζωή του είναι διασφαλισμένη και απρόσιτη, ουσιαστικά είναι διαρκώς εκτεθειμένη στις διάφορες επιδράσεις που ο καθένας δέχεται από αυτά. Κανείς, βέβαια, δεν μπορεί να αμφισβητήσει την προσφορά των Μ.Μ.Ε. Έχουν ενώσει κάθε σημείο της γης με τον αντίποδά του, έχουν μηδενίσει αποστάσεις χρόνου και εμπόδια, για να καταστήσουν την ενημέρωση και πληροφόρηση προνόμιο κάθε ανθρώπου. Αυτό το έχουν καταφέρει. Τώρα κανένα Κράτος δεν είναι απομονωμένο, αλλά αναπτύσσεται και συνεχίζει την ιστορική του πορεία σε συνάρτηση με τα άλλα. Οι άνθρωποι έχουν έλθει πιο κοντά, οι διαφορές που τους χωρίζουν σταδιακά εξαλείφονται. Σε λίγα χρόνια θα μπορούμε πλέον να μιλάμε όχι για εθνικό, αλλά για οικουμενικό πολιτισμό και κουλτούρα. Σ' αυτή τη διηλεκτική προσπάθειά τους γνώρισαν μία αλματώδη εξέλιξη, προσέγγισαν κάθε γωνιά της γης και κάθε άνθρωπο, ώσπου τελικά έγιναν απόλυτα συνυφασμένα με τη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου. Από τότε αρχίζουν τα προβλήματα. Οι αρχηγοί των «μίντια» έχουν μεγάλη δύναμη και το γνωρίζουν. Όμως, όπως και κάθε άλλη δύναμη, και αυτή των Μ.Μ.Ε. μπορεί να λειτουργήσει τόσο προς όφελος, όσο και προς ζημία των ανθρώπων. Δεν είναι δύσκολο να καταρτισθεί μία λίστα των αρνητικών επιδράσεων των Μ.Μ.Ε. Μία αρχή θα μπορούσε να γίνει από τα αρνητικά πρότυπα που προβάλλονται αθρόα και αποπροσανατολίζουν τους νέους. Τους παρουσιάζουν ένα πλασματικό, ονειρικό κόσμο, πάνω στον οποίο οι νέοι θεμελιώνουν τις φιλοδοξίες τους. Τους προσφέρουν ελπίδες που αργότερα θα διαψευστούν.

Ειδικά ο κόσμος της τηλεόρασης και τα επιμέρους τμήματα που τον αποτελούν, είναι γνήσιος και αυθεντικός. Όμως

στο σύνολό του είναι το αποτέλεσμα ενός καλοδουλεμένου «μοντάζ». Δίπλα στα πρότυπα ζωής, που συχνά οι νέοι αβίαστα υιοθετούν, θα μπορούσε να τοποθετηθεί η έκλυση των ηθών, η κατάρρευση των αρχών και των αξιών και ειδικά από μέρους της τηλεόρασης, η μετατροπή των θεατών από πολίτες με συγκροτημένη προσωπικότητα και βούληση, σε παθητικούς θεατές που δέχονται κάθε μήνυμα χωρίς κρίση και εξέταση. Ίσως όμως στην κορυφή της πυραμίδας των αρνητικών επιδράσεων να βρίσκεται τελικά η παραπληροφόρηση. Και ενώ τα προηγούμενα αρνητικά στοιχεία ήταν προϊόντα της ιστορικής εξέλιξης, των ιδιαίτερων συνθηκών κάποιας κοινωνίας, η παραπληροφόρηση αποτελεί ουσιαστική κατάχρηση εξουσίας προς εξυπηρέτηση διαφόρων ειδών συμφερόντων. Από τις αρχές του αιώνα μέχρι τις μέρες μας ο Τύπος και αργότερα η τηλεόραση έγιναν όργανα στα χέρια αυτών που αντιμετώπιζαν το λαό πράγματι σαν μάζα, σαν ένα άβουλο κοπάδι που χρειάζεται ποιμένα. Αυτή η αρχή δεν είναι σύγχρονη. Από τα αρχαία χρόνια οι ηγεμόνες προσέφεραν στους υπηκόους «άρτον και θεάματα» για να τους κρατούν σε διαρκή αποχαύνωση. Σήμερα σε πολλά κράτη η τηλεόραση προσφέρει θέαμα που απασχολεί τους πολίτες, τους ικανοποιεί, τους απομακρύνει από την ενασχόλησή τους με τα κοινά, κατευθύνει τον τρόπο ζωής τους και τους κρατά σε ένα ορισμένο πνευματικό και ιδιωτικό επίπεδο τραγικά χαμηλό.

Δεν είναι λίγες όμως οι φορές που τα Μ.Μ.Ε. προσπάθησαν να επηρεάσουν και να διαμορφώσουν τις ιστορικές και πολιτικές εξελίξεις των χωρών. Τι έχουν κάνει και τι συνεχίζουν να κάνουν; Πρώτον, ανεβάζουν στην εξουσία πολιτικούς, ενώ άλλους τους ρίχνουν σε δυσμένεια. Δεύτερον, διαστρέφουν ιστορικά γεγονότα και έτσι τίθεται σε αμφισβήτηση η αξιοπιστία ιστορικών πηγών. Τρίτον, προκαλούν αιματηρούς πολέμους προσφέροντας ψεύτικες αφορμές. Τέταρον, δημιουργούν οξυτάτες αντιπαραθέσεις και έντονα διπλωματικά επεισόδια μεταξύ χωρών. Πέμπτον, προβάλλουν τις προπαγάνδες διαφόρων πολιτικών οργανώσεων, κάνοντας ουσιαστικά πλήση εγκεφάλου.

Το συμπέρασμα είναι ένα. Τα Μ.Μ.Ε. υποτελούν τη νοημοσύνη των ανθρώπων, τους χειραγωγούν και τους εξαπατούν, προδίδοντας το ρόλο τους. Τα Μ.Μ.Ε. έχουν και θα έπρεπε να έχουν εξουσία, εφόσον διαχειρίζονται τη γνώση. Όμως, μπορεί να υπάρξουν κάποια μέτρα για την προστασία των τηλεθεατών, αναγνώστων και ακροατών. Ο εισηγητής της επιτροπής ανέφερε κάποια μέτρα για τα Μ.Μ.Ε. Εγώ θα προτείνω άλλα τρία. Πρώτον, να συγκροτηθούν επιτροπές αναγνωρισμένων επιστημόνων, οι οποίοι θα παρακολουθούν τις εκπομπές που αφορούν τον τομέα τους και θα διατυπώνουν τις διαφωνίες τους.

Ζητάμε να συγκροτηθεί από τους πολίτες επιτροπή προστασίας των πολιτών. Όπως οι νόμοι αλλάζουν και διαμορφώνονται ανάλογα με τις κοινωνικές συνθήκες, ζητάμε το ίδιο και τα μαθήματα να διαμορφώνονται ανάλογα με τις

ανάγκες της παιδείας. Προτείνω θέσπιση ειδικού μαθήματος με το οποίο τα παιδιά θα μάθουν να αποκωδικοποιούν τις εκπομπές που βλέπουν στην τηλεόραση, ώστε να γίνουν χρήστες των Μ.Μ.Ε.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να πω, ότι η αλήθεια είναι αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου και έχουμε και την υποχρέωση να τη διεκδικήσουμε από αυτούς που ισχυρίζονται ότι μας την προσφέρουν. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Μάρθα Καβαθά, Έφηβος Βουλευτής της Β' Αθηνών, έχει το λόγο.

ΜΑΡΘΑ ΚΑΒΑΘΑ (Β' Αθηνών): Καλησπέρα κύριε Πρόεδρε και αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές.

Όλα τα ζώα είναι ίσα, αλλά μερικά είναι πιο ίσα από κάποια άλλα. Είναι μια διάσημη φράση του Τζόρτζ Όργουελ, με την οποία περιέγραφε πριν πολλά χρόνια, ένα παρακμάζον κομμουνιστικό καθεστώς. Πιστεύω ακράδαντα πως αν αντικαταστήσουμε τον όρο «ζώα» με τον όρο «Έλληνες πολίτες» θα έχουμε μία σαφή εικόνα της πολιτικής μας πραγματικότητας, της ελληνικής κοινωνίας που μόνο κατ' επίφαση μπορεί να χαρακτηριστεί δημοκρατική. Σήμερα στη χώρα μας δημοκρατία υπάρχει μόνο θεωρητικά. Θα ήθελα να αναφερθώ σε τέσσερα χαρακτηριστικά παραδείγματα της κατάστασης, από ισάριθμους χώρους του κοινωνικοπολιτικού μας βίου. Θα αρχίσω από την πολιτική σκηνή. Άμεση δημοκρατία δεν μπορούμε να έχουμε λόγω του αυξημένου αριθμού των πολιτών. Θα αναφερθώ στη δυνατότητα όλων των πολιτών να αναδειχθούν στα ανώτερα και κυρίως βουλευτικά αξιώματα.

Κυρίες και κύριοι, αυτό που λαμβάνεται υπόψη, όταν ένα άτομο πρόκειται να αναδειχθεί σε βουλευτικό αξίωμα, δεν είναι πάντα η αξία ή τα προσόντα του ή η προσφορά στο κοινωνικό σύνολο. Είναι κυρίως η συγγένειά του με κάποιο άλλο ισχυρό πρόσωπο της πολιτικής σκηνής ή οι ισχυρές του γνωριμίες ή το ισχυρό κεφάλαιο που τον στηρίζει. Με αυτόν τον τρόπο, απορρίπτονται από τα βουλευτικά αξιώματα όσοι δεν υποστηρίζονται από κάποιο κεφάλαιο ή δεν είναι ισχυρά μέλη της κοινωνίας μας. Το αποτέλεσμα είναι να αμφισβητείται έντονα το κατά πόσον οι εκάστοτε βουλευτές μπορούν να υπερασπιστούν τα συμφέροντα του απλού πολίτη.

Όταν εκλέγεται κάποιος Βουλευτής, επειδή στον οικογενειακό του χώρο υπάρχουν σημαίνοντα πρόσωπα της πολιτικής σκηνής, δημιουργείται οικογενειοκρατία, που οδηγεί στην πολιτική οπισθοδρόμηση. Παραπέμπει σε άλλες εποχές και ολιγαρχικά καθεστώτα.

Κύριε Παπαηλία, στην αρχή της ομιλίας σας, αναφέρατε ότι «είμαστε εδώ, ενδιαφερόμενοι για τα προβλήματα του τόπου μας και για να δώσουμε τη γνώμη μας πάνω σε αυτά». Ωστόσο, διερωτώμαι μετά από 20 χρόνια πόσοι από εμάς θα είναι ικανοί να κάθονται στα έδρανα του Κοινοβουλίου, αγωνιζόμενοι για την πρόοδο του τόπου μας, σε πόσους από μας, αν δεν έχουμε τα μέσα, θα δοθεί η ευκαιρία να αντιπροσωπεύσουμε το λαό; Η σύγχρονη αυτή αριστοκρατία δεν

νέμεται μόνο την πολιτική ζωή, αλλά έχει και τη μερίδα του λέοντος, όσον αφορά την παιδεία, τη δικαιοσύνη και την υγεία. Είναι περιττό να αναφερθώ στις ποιοτικές διαφορές ανάμεσα στη δημόσια και ιδιωτική υγεία, εκπαίδευση. Όσον αφορά την εκπαίδευση, μπορώ να πω ότι η ιδιωτική προσφέρει πολύ περισσότερες δυνατότητες στους νέους, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να αναπτύξουν πολύπλευρα την προσωπικότητά τους. Όσο δε για τη δημόσια υγεία, πιστεύω ότι το θέμα δεν χρειάζεται καθόλου σχολιασμό. Όλοι έχουμε βιώσει κάποιες χαοτικές καταστάσεις, σε κάποιο δημόσιο νοσοκομείο. Το γεγονός ότι οι έχοντες τα μέσα, δηλαδή οικονομική άνεση, προτιμούν και παρέχουν ιδιωτική εκπαίδευση στα παιδιά τους, αποδεικνύει την ορθότητα των λεγομένων μου.

Θα ήθελα να κάνω κάποιες προτάσεις επί των ζητημάτων αυτών. Όσον αφορά την αναβάθμιση της πολιτικής μας ζωής, προτείνω την ανάδειξη των ικανότερων μέσα από τα κόμματα. Προτείνω, επίσης, την αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας, την οποία το Κράτος είναι υποχρεωμένο να παρέχει και στους μη ευνοημένους οικονομικά πολίτες. Προτείνω ισονομία, μία απλή εφαρμογή μιας βασικής διάταξης του Συντάγματος και αρχής της δημοκρατίας, ούτως ώστε ο νόμος να είναι ίδιος για όλους. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΝΑΪΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαργαρίτα Παπαχριστοπούλου από το Ν. Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε και Έφηβοι Βουλευτές, με τη σειρά μου θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, προς τους υπεύθυνους της συγκρότησής του, που έδωσαν τη σκυτάλη στη νέα γενιά, έστω και για μικρό χρονικό διάστημα, για να εκφράσει τα οράματά της για το μέλλον, να σκιαγραφήσει συνθήκες, πρόσωπα και καταστάσεις που της δίνουν έστω και μια σπίθα ελπίδας για το μέλλον.

Το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι η αδιαφορία για την πολιτική, φαινόμενο πολύπλευρο, αλλά με συνέπειες σημαντικές που απειλούν ακαταύπαστα το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Το πιο σημαντικό απ' όλα είναι να κατατεθούν προτάσεις ανεπηρέαστες από πολιτικές σκοπιμότητες, προτάσεις ουσιώδεις, χωρίς ωραιολογίες, προτάσεις που επιτελούν ορισμένο σκοπό και όχι απόψεις και κρίσεις διατυπωμένες με τρόπο που να εντυπωσιάζει. Η νέα γενιά έχει ανάγκη από έργα και όχι από λόγους που φημίζονται για τη γενναιότητά τους. Είναι γεγονός, λοιπόν, πως οι νέοι σήμερα στηρίζονται στη δύναμή τους. Εμπιστεύονται τον εαυτό τους και υψώνουν τη φωνή τους, εκφράζοντας τις αντιδράσεις τους σε αυτούς που μηδενίζουν καθημερινά τα όνειρά τους, σε αυτούς που καταστρατηγούν τα δικαιώματά τους και που ξέρουν μόνο το «πρέπει» και το «επιβάλλεται» να τους απευθύνουν. Είναι βέβαιο ότι τα νεαρά άτομα έχουν πάψει να εμπιστεύονται τους πολιτικούς και κοινωνικούς ταγούς αυτής

εδώ της χώρας. Αυτό το αποδεικνύουν με την αποχή τους από τα κοινά.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να προταθούν λύσεις, ώστε οι νέοι κυρίως να πεισθούν μέσα από πράξεις και έργα της πολιτικής και κοινωνικής εξουσίας, πως αξίζει κανείς να συμμετέχει στα κοινά. Είναι υποχρέωσή μας. Πρέπει να τιμήσουμε τους προγόνους μας. Οφείλουμε να παραδώσουμε μια κοινωνία διαφορετική και σαφώς καλύτερη σε αυτούς που θα συνεχίσουν.

Αρχικά καθήκον όλων μας είναι να προστατεύσουμε το δημοκρατικό πολίτευμα από αυτούς που επιδιώκουν την κατάλυσή του. Το άτομο δεν έχει χρέος αποκλειστικά και μόνο να ρίχνει την ψήφο του στην κάλπη, αλλά πρέπει να συμμετέχει στα κοινά, να λέει τη γνώμη του και να δρα σύμφωνα με το σύνολο και όχι με τον εαυτό του. Επιπρόσθετα, να υπάρχει γαλήνια συνύπαρξη μεταξύ των μελών ενός κόμματος, ώστε να μπορούν να υπηρετήσουν το κοινωνικό σύνολο και να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στα αιτήματα του λαού. Οι πολιτικοί ταγοί αναλαμβάνουν την ευθύνη να δημιουργήσουν μια χώρα σύγχρονη και δυναμική σε όλους τους τομείς και όχι να εξυπηρετήσουν ατομικά συμφέροντα.

Ωστόσο, η Βουλή των Ελλήνων είναι ο ναός της δημοκρατίας και αυτό οι πολιτικοί οφείλουν να το αξιοποιήσουν κατάλληλα. Καθένας από αυτούς έχει το δικαίωμα να εκφράζει τις απόψεις του, χωρίς να κατακρίνει τα λόγια και τις ενέργειες των αντιπάλων του. Η Βουλή δεν είναι τόπος σύγκρουσης και έντονων αντιδράσεων, είναι τόπος που προσβεί το δίκαιο, είναι χώρος που φιλοξενεί τους εκφραστές της δημοκρατίας και τους συνεχιστές μιας κοινωνίας που θα έχει ως κύριο στόχο τη συνεργασία και την αγάπη μεταξύ των μελών της. Επιπρόσθετα, οι πολιτικοί ταγοί δεν έχουν το δικαίωμα να επεμβαίνουν στο έργο της δικαιοσύνης, ώστε να εξυπηρετήσουν τα άτομα που τους στηρίζουν με την ψήφο τους. Σε κανέναν όμως άλλο τομέα, όπως στην παιδεία, στον αθλητισμό, στα Μ.Μ.Ε. δεν πρέπει να αναμειγνύονται. Αλλωστε, οι ίδιοι με τις πράξεις τους, δεν πρέπει να δίνουν το δικαίωμα στα άτομα να τους σχολιάζουν. Επίσης, τα μέλη της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης πρέπει να κάνουν περιοδεία σε όλη τη χώρα, να ακούνε τα προβλήματα των κατοίκων και να έχουν μια άριστη σχέση μαζί τους και όχι μόνο κατά την περίοδο των εκλογών να ενδιαφέρονται για αυτούς.

Παράλληλα στο σχολείο είναι αναγκαίο να μεταδοθεί στους μαθητές πως για να θεωρείται κάποιος πολίτης μιας χώρας, δεν είναι απαραίτητο να κατοικεί εντός των συνόρων, αλλά να γνωρίζει τη γλώσσα, την παράδοση και να συνεργάζεται για όλα τα θέματα με τους συνανθρώπους του και να είναι σε θέση να διακρίνει τους άξιους κυβερνώντες από τους ανάξιους και να τηρεί τους νόμους που έχουν θεσπίσει οι πρόγονοί του. Αναμφίβολα, υποχρέωση όλων μας είναι να θυσιάσουμε τον εαυτό μας για τα κοινωνικά δρώμενα. Να

οδηγηθούμε στην ευημερία του τόπου μας και να δεχθούμε πως εξουσιαζόμαστε από αυτούς που εμείς επιλέξαμε ικανούς να μας εκπροσωπήσουν. Γι' αυτό έχουμε καθήκον να προσφέρουμε για άλλη μια φορά τη βοήθειά μας, ώστε να απαλλαγούμε από το βούρκο του ατομικισμού και συλλογικά να συμβάλλουμε, ώστε η χώρα μας να βρεθεί στην κορυφή της πυραμίδας ανώτερη από όλες τις άλλες. Μέσα από αυτή την αίθουσα σας διαβεβαιώνουμε ότι οι νέοι διαθέτουν ικανότητα και ωριμότητα ώστε να έλθουν στην εξουσία για να συνεχίσουν το έργο των προγόνων τους, να διαφυλάξουν την ιστορία και τα σύνορα από το βάνανσο χέρι των αντιπάλων. Αν μερικοί θεωρούν τους νέους ανίκανους να πάρουν την εξουσία, υπεύθυνοι δεν είναι οι ίδιοι αλλά αυτοί που μας κυβερνούν. Γεγονός λοιπόν είναι ότι καμμία Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια δεν επένδυσε στην παιδεία όσο έπρεπε, ώστε σήμερα η Ελλάδα να χαίρεται έναν υγιή πολιτισμό και ισχυρή και αναλλοίωτη νέα γενιά. Τα καλά πηγάζουν από την παιδεία και εμείς ζητάμε ουσιαστική και όχι επιφανειακή παιδεία.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ηλίας Παλιαλέξης.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΛΙΑΛΕΞΗΣ (Β' Αθήνας): Εγώ θέλω να αναφερθώ στο θεσμό της Βουλής των Εφήβων.

Λένε, καταρχήν, ότι δεν υλοποιούνται οι προτάσεις μας από την πλευρά των πολιτικών. Θέλω να πώ, ότι, για να μη ζούμε με αυταπάτες, οι πολιτικοί δεν μπορούν να υλοποιήσουν αυτές τις προτάσεις, γιατί δεν τους αφήνουν τα Μ.Μ.Ε. και τα πλουτοκρατικά κέντρα που τους καθοδηγούν και εξαιτίας αυτών, αντί οι πολιτικοί να είναι υπηρέτες του λαού, είναι υπηρέτες των Μ.Μ.Ε., των πολυεθνικών και όλων των σχετικών. Και για να κάνω το συνήγορο του διαβόλου, θα έλεγα, ότι η «Βουλή των Εφήβων» είναι ένα άλλοθι της κυβέρνησης. Δηλαδή, δίνουμε τον λόγο στους έφηβους, ενώ αυτός ο θεσμός τείνει να πάρει επετειακό χαρακτήρα, που δεν έχει ουσία και λόγο ύπαρξης.

Χρειάζεται μία ανανέωση του θεσμού και μία αλλαγή της λειτουργίας του. Οι προτάσεις μου είναι οι εξής: Καταρχήν να αυξηθεί ο χρόνος ομιλίας, σε 10 λεπτά για τον κάθε ομιλητή και 15 για τον εισηγητή. Αυτά τα 10 λεπτά να μην είναι μονόλογος, αλλά για ουσιαστικότερη παρέμβαση των συνομιλητών του. Να μιλάει για 5 λεπτά και στα υπόλοιπα 5 να δίνει διευκρινίσεις στις απορίες των υπολοίπων. Όλα αυτά θα γίνονται υπό την εποπτεία του προέδρου. Ο επιπλέον χρόνος θα εξοικονομηθεί από την αύξηση των ημερών. Να μην γίνεται κατά την διάρκεια των εξετάσεων, διότι οι περισσότεροι από εμάς έχουμε πρόβλημα με τα μαθήματα. Ή να περιοριστούν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, να μην επισκεπτόμαστε την Ακρόπολη και το Λυκαβηττό και να έχουμε περισσότερο χρόνο για συνεδριάσεις. Έτσι θα εξοικονομηθούν τα χρήματα που απαιτούνται για τις μετακινήσεις και τους ξεναγούς. Επίσης νομίζω ότι συνεδριάσεις πρέπει να γίνονται δύο φο-

ρές την ημέρα. Θα διευκόλυνε, αν δημιουργούντο δύο τμήματα ανά επιτροπή. Επίσης, θα έλεγα, η Ολομέλεια να συνεδριάζει δύο φορές.

Θα πρότεινα για ανανέωση των θεμάτων, να μην αοριστολογούμε θεωρητικά. Κάθε χρόνο να γίνεται απολογισμός της προηγούμενης χρονιάς και να γίνεται κριτική στα συμπτώματα της κοινωνικής παθogenείας του περασμένου έτους. Να εκφράζουμε τον λόγο των νέων, αυτό που θέλουμε πραγματικά να πούμε και δεν μπορούμε.

Τέλος να γίνεται δημοσιοποίηση των κειμένων στις εφημερίδες. Να μην τα διαβάζουμε μονάχα εμείς. Να ενημερώνεται ο λαός για το τι αποφασίσαμε και τι ψηφίσαμε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο Βασίλης Τσεβρένης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΕΒΡΕΝΗΣ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι. Θα ήθελα να εκφράσω μία ευχή. Θα επιθυμούσα, οι προσδοκίες σας κατά την διάρκεια της ομιλίας μου, να περιοριστούν όσο είναι δυνατόν, διότι, επειδή δεν είμαι φιλόσοφος, δεν πρόκειται να σας παρουσιάσω κάποια λεπτομερή μελέτη περί της ελπίδας των νέων για πανανθρώπινη κοινωνική δικαιοσύνη. Απλά, θα ήθελα η ομιλία μου να βοηθήσει όλους μας, ώστε να εξωτεριεύσουμε τον προβληματισμό μας αβίαστα, με τον παρορητισμό της νιότης και δίχως τον φραγμό που θέτουν πολλές φορές οι αναστολές των ανηλικών, ώστε να ξεχυθούν οι σκέψεις μας και να μιλήσει η ψυχή μας για τα δικά μας οράματα, του σήμερα και του αύριο.

Θα ήθελα να εκφράσω ένα διπλό ερώτημα. Είμαστε άραγε, εμείς οι νέοι άνθρωποι σωστά ενήμεροι, για το πώς εντέλει καθορίζεται η σημασία των εννοιών «ευτυχία», «κοινωνική δικαιοσύνη» και «ισότητα»; Και τι σημασία μπορεί να έχει τελικά για την πολιτεία, που εργάζεται για το κράτος δικαίου, η αναζήτηση της φιλοσοφίας της ζωής;

Ανέκαθεν γνωρίζουμε, ότι η αναζήτηση και η σκέψη για την κοινωνική δικαιοσύνη, αξιοκρατία και ισότητα ήταν επίκαιρη. Υπάρχουν όμως εποχές, όπως αυτή που ζούμε σήμερα, που το αίσθημα, ότι από τη ζωή των ανθρώπων λείπει η δικαιοσύνη, η ειρήνη και η ευτυχία, είναι περισσότερο έντονο. Γιατί, η στέρησή τους παρουσιάζεται σε περισσότερους ανθρώπους και με μεγαλύτερη ένταση, ως πρόβλημα.

Πώς όμως μπορούμε αλήθεια εμείς οι νέοι, να είμαστε συγχρόνως δημιουργοί και υπεύθυνοι της μοίρας μας; Όταν η ζωή μας βρίσκεται σε τόσο στενή εξάρτηση με περιστατικά ανώτερα της θέλησής μας, με εξωτερικές συνθήκες που μας πονάνε και μας λυγίζουν και δεν μπορούν να αλλάξουν, ακόμα και όταν το επιθυμούν οι μεγάλοι για μας.

Εδώ ακριβώς είναι, που πρέπει η φωνή μας να γίνει βοή, για να φτάσει η έκκλησή μας για βοήθεια και συμπαράσταση, στους γονείς, στους δασκάλους, στην πολιτεία και στον κόσμο ολόκληρο. Έχουμε ανάγκη την βοήθειά τους για το ασφάλμά μας, την θωράκιση του νου και της ψυχής μας με

την αληθινή γνώση. Τη γνώση και τη φρόνηση, που θα μας δώσουν τα εχέγγυα, ώστε ακόμη και αν βρεθούμε δέσμοι της μοίρας και των περιστάσεων της ζωής, να νιώθουμε ελεύθεροι και αυτεξούσιοι στον τρόπο με τον οποίο θα αντικρούσουμε το μέλλον, χωρίς να καμφθούμε. Αληθινά ευτυχής είναι ο άνθρωπος, όχι μόνο όταν δεν είναι άρρωστος, δεν πεινάει, δεν κινδυνεύει, αλλά και όταν γνωρίζει ότι με την πληρότητα που καταλύει το φόβο και την αγωνία του, τη μοναξιά και το άγχος του, μπορεί μέσα από την καλλιέργεια του νου του να καταφέρει να υποτάξει τη μοίρα του αδέσμευτα και άφοβα.

Θέλουμε να συνειδητοποιήσουν όλοι, ότι το να μάθουμε τη δική μας ψυχή να νιώθει και να πλησιάζει πραγματικά την ψυχή του κάθε συνανθρώπου μας – και όχι μόνο να κρίνει τις πράξεις του εκ των υστέρων, αυτή τη γνώση που δεν αγοράζεται από κανέναν κάπλο σοφίας, ούτε διδάσκεται με κάποια ρυθμική, αλλά βιώνεται με αγώνα και προσπάθεια, ζητάμε να αξιωθούμε να αποκτήσουμε τώρα και για πάντα.

Όλοι διακηρύσσουν, επίσημα ή μη, ότι νοιάζονται για την ευτυχία μας. Δεν το αμφισβητούμε αυτό. Μας βομβαρδίζουν με συσσωρευση εξωτερικών γνώσεων και πολυμάθειας. Καλύπτουν πραγματικές και πλασματικές μας ανάγκες, πολλές φορές, πριν καν το ζητήσουμε εμείς. Και όσο περισσότερο επιδεικτικοί είμαστε στην καταγραφή αυτών των προσλήψεων, τόσο περισσότερο περήφανο καθιστούμε το περιβάλλον μας.

Όμως, ας μην ξεχνάμε τα πιο σπουδαία, όπως την απόλυτη αίσθηση της, δικαιοσύνης, το αίσθημα ότι υπάρχει ειρήνη γύρω μας, όχι μόνο σαν έλλειψη εμπόλεμης κατάστασης, αλλά κυρίως ως έλλειψη συγκρούσεων και όταν οι πράξεις και η ζωή μας βρίσκονται σε αντιστοιχία με ότι πιστεύουμε. Όλες αυτές οι διεργασίες που θα μας κάνουν ευτυχείς και αληθινούς ανθρώπους, γίνονται αργά και σταθερά μέσα μας. Οραματιζόμαστε, στις μεγάλες στιγμές της ζωής μας, αλλά και στις άπειρες μικροσυμπτώσεις της, την αναζήτηση της αλήθειας. Αυτή η αναζήτηση και η αγωνία, για το τι ακριβώς φταίει και δεν πάει κάτι καλά, είναι περισσότερο γόνιμη για μάς, παρά η οποιαδήποτε έτοιμη λύση που μπορεί να μας παρασχεθεί. Έχουμε συνηθίσει να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα, όταν πλέον φαίνονται τα αποτελέσματα και οι συνέπειες της όποιας αδικίας υπάρχει γύρω μας.

Πρέπει να αγωνισθούμε από τώρα, με σύμμαχο τη γνώση και τη φρόνηση, ώστε το πρόβλημα της κοινωνικής ανισότητας να αντιμετωπισθεί. Κατανοώντας τη δική μας ψυχή θα αντιληφθούμε ευκολότερα τα ψυχικά μηνύματα των άλλων. Είναι ευτύχημα ότι η ελληνική κοινωνία είναι ακόμη αρκετά ανθρώπινη, γι' αυτό και μπορούμε να αισιοδοξούμε ότι η αξία μίας ιδέας για κάτι καλύτερο στη ζωή μας είναι τόσο μεγαλύτερη, όσο μας οδηγεί στο να καλλιεργήσουμε τον εαυτό μας περισσότερο, από το να αλλάξουμε άρδην ολόκληρη την κοινωνία.

Σύμμαχους σε αυτή την προσπάθεια, ελπίζω ότι θα βρού-

με αρκετούς, πέραν από τους σοφούς δάσκαλους και φιλόσοφους του ένδοξου ελληνικού παρελθόντος. Τελικός σκοπός αυτής της προσπάθειας είναι η κατάκτηση του κράτους δικαίου.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Χαρίλαος Τσιμπλής έχει το λόγο.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΣΙΜΠΛΗΣ (Νομός Αυτολοοκαρνανίας): Η διεθνοποίηση της αγοράς εργασίας και το άνοιγμα των συνόρων έχουν δημιουργήσει κάποια προβλήματα, όμως, δεν μπορούμε να κλείσουμε τα σύνορα σε όσους αναζητούν καλύτερους όρους ζωής. Είναι βέβαια απαραίτητος ο έλεγχος αυτών των ατόμων για τη βελτίωση της θέσης τους και τη διατήρηση της δικής μας. Επομένως, χρειάζεται να έχουν άδεια εργασίας, σύμφωνα με τις ανάγκες της χώρας μας.

Πρέπει να υπάρξουν προγράμματα κοινωνικοποίησης και ίσης μεταχείρισης. Για παράδειγμα αναφέρω την ίδρυση σχολείων και την οργάνωση κάποιων περιοχών διαμονής τους, ώστε να μη γίνονται θύματα ρατσιστικών συμπεριφορών, που παρατηρήθηκαν τελευταία στη Γερμανία από τους Νεοναζί και στη Γαλλία από το Εθνικό Μέτωπο.

Θα πρέπει να ελεγχθεί η λαθρομετανάστευση, ώστε να πατάξουμε το κοινό έγκλημα, τη διακίνηση των ναρκωτικών και να προστατεύσουμε την υγεία ντόπιων και αλλοδαπών.

Αυτά πρέπει να τα σκεφθούμε ιδιαίτερα, διότι κανείς μας δεν θα ήθελε να παρουσιαστούν ρατσιστικές συμπεριφορές σε βάρος του ελληνισμού της διασποράς.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Μαρία - Διονυσία Κυρίτση έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ - ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ (Νομός Κεφαλληνίας): Είναι γεγονός η απώλεια της πολιτικής συνείδησης και η αποξένωση των νέων από τα κοινά. Έχουμε σχεδόν όλοι την ίδια γνώμη για τους πολιτικούς της χώρας μας. Τους διακρίνει υποκρισία, δημαγωγία, λαϊκισμός και αναξιοκρατία. Τα κόμματα δυσλειτουργούν, διότι οι ίδιοι οι πολιτικοί αδυνατούν να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, πόσον μάλλον δε με την κοινωνία. Η εικόνα τους δεν τυχάνει ανάλογης κοινωνικής αναγνώρισης.

Πρέπει να αποτελέσουν πρότυπα για το λαό και όχι παραδείγματα προς αποφυγήν. Δεν πρέπει να υποκινούνται από προσωπικά συμφέροντα. Σκοπός τους πρέπει να είναι το εθνικό συμφέρον.

Οι προτάσεις που ακούστηκαν με βρίσκουν απόλυτα σύμφωνο, όμως, δεν μπορούν να υλοποιηθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα. Κατ' αρχήν χρειάζεται συνέπεια των πολιτικών, αξιοκρατία και διαφάνεια στις ενέργειές τους και πολιτική και κοινωνική ευσυνειδησία από όλους μας.

Οι νέοι πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στα κοινά. Αυτό μπορεί να συμβεί, εάν σε τοπικά πλαίσια, εκπροσωπούνται στην τοπική αυτοδιοίκηση και στα τοπικά συμβούλια, όχι μόνο για θέματα παιδείας, αλλά για όλα τα ζητήματα που απασχολούν την τοπική κοινωνία. Έχει αποδειχθεί ότι τα καλύ-

τερα αποτελέσματα επιτυγχάνονται με τη συνεργασία των έμπειρων παλαιότερων και των νεότερων που τους χαρακτηρίζει αυθορμητισμός και ύπαρξη οράματος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Αναστασία Γκίκα έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΙΚΑ (Νομός Αργολίδος): Πρέπει να καταργηθεί η χορήγηση αδειών εξόδου στους έγκλειστους των φυλακών. Η κράτηση στις φυλακές δεν είναι προαιρετικό καθήκον, αλλά τιμωρία με βαθύ νόημα και πρέπει να εκτελείται με τρόπο που να πείθει τον φυλακισμένο για το λάθος του.

Προτείνω την επαναφορά της θανατικής ποινής για συγκεκριμένα εγκλήματα.

Με την εφαρμογή της θανατικής ποινής δεν ικανοποιείται μόνο το κοινό περί δικαίου αίσθημα, αλλά και το δίκαιο του θύματος. Συνήθως, ψάχνουμε τον πιο αμερόληπτο τρόπο για να τιμωρήσουμε τον εγκληματία και ξεχνάμε εντελώς το θύμα. Μπείτε στη θέση του τη στιγμή του βίαιου και αποτρόπαιου θανάτου του. Ποιά ποινή είναι ικανή να εξαλείψει την αγωνία του και την ψυχική οδύνη, που τυχόν ένοιωσε; Το χρέος μας απέναντι στο θύμα και την οικογένειά του είναι να σκεφθούμε, όχι μόνο το δράστη αλλά και την εκμηδένιση του θύματος.

Σήμερα, επικαλούμενοι θρησκευτικά πιστεύω, αιώνιες αρχές αγάπης, κατανόησης και συγχώρεσης, καθώς και σύγχρονες αντιλήψεις περί σφραγισμένου δράστη, παραλείπουμε να αποδώσουμε αυτά που πρέπει στον πραγματικά αδικημένο, το θύμα.

Οφθαλμός αντί οφθαλμού; Όχι. Δεν τιμωρεί ένας, αλλά τιμωρεί το δίκαιο, που έχει μεν θεσπισθεί από τους ανθρώπους, αλλά στέκεται πάνω από τα ανθρώπινα και επιβάλλει, όπου χρειάζεται, την τάξη.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Βρισκόμαστε στο μέσο του καταλόγου των ομιλητών και θέλω να κάνω μια σύντομη παρέμβαση, απαντώντας σε κάποια πράγματα που είπατε. Οι απόψεις που θα εκφράσω είναι προσωπικές, διότι εγώ δεν είμαι απολογητής των όσων συνέβησαν στο ελληνικό κράτος από τη σύστασή του μέχρι σήμερα.

Πολύ συχνά συμβαίνει να αναφερόμαστε στην πολιτική και στους πολιτικούς, εξομοιώνοντάς τα. Θεωρώ, ότι αυτό είναι λάθος. Μπορούμε να πούμε ότι κάποιοι συγκεκριμένοι πολιτικός δεν είναι σωστός και άξιος. Δεν μπορούμε όμως, να καταδικάζουμε την πολιτική στο σύνολό της. Εκείνο που φταίει είναι τα συγκεκριμένα άτομα. Όπως όμως, γνωρίζετε, ο πολιτικός δεν διορίζεται. Τον εκλέγουμε εμείς με την ψήφο μας και τον κρίνουμε κάθε τέσσερα χρόνια. Δεν είναι δημόσιος υπάλληλος.

Επειδή συνδέουμε αυτά τα θέματα με τα Μ.Μ.Ε., σας φέρνω το εξής παράδειγμα: Αν ρωτήσω, ποιος από σας με γνωρίζει, είμαι βέβαιος ότι δεν με γνωρίζει κανένας. Και όμως, είμαι Βουλευτής 18 ολόκληρα χρόνια και έχω διατελέ-

σει και Υφυπουργός Οικονομικών. Εάν εμφανιζόμουν στις διάφορες εκπομπές, στα παράθυρα, στα παιχνίδια κ.λπ., όλοι θα με γνωρίζατε και θα ήσασταν ιδιαίτερα χαρούμενοι που θα είχατε ζωντανό μπροστά σας σήμερα έναν άνθρωπο, που θα είχατε δει χθες το βράδυ σε μια νυχτερινή εκπομπή. Πρέπει να παραδεχθείτε, ότι δεν είστε και τόσο ευτυχείς που έχετε μπροστά σας κάποιον που δεν γνωρίζετε.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και πρέπει να καταλάβουμε ότι κυριαρχούν τα Μ.Μ.Ε., τα οποία προσπαθούν να περάσουν τις δικές τους πολιτικές. Αυτό το πετυχαίνουν λαϊκίζοντας, εκσφραδίζοντας συνθήματα όπως: «οι Βουλευτές έχουν προνόμια», «οι Βουλευτές παίρνουν λεφτά», «άδεια έδρανα», κ.λπ. Και σας ρωτώ: Εάν οι Βουλευτές δεν πληρώνονταν από το ελληνικό κράτος, ποιοί θα εκλέγονταν Βουλευτές; Αυτοί που θα τοποθετούνταν από κάποιους ισχυρούς;

Εμείς, δεν αποτελούμε μία ιδιαίτερη κάστα, αλλά αποτελούμε αυτούς που εσείς ψηφίζετε. Το θέμα δεν είναι εμείς και εσείς, είμαστε «εμείς». Αυτό θα πρέπει να βγει από το μυαλό μας.

Θα ήθελα να εκφράσω μερικές απόψεις πάνω σ' αυτά που ειπώθηκαν.

Σας ρώτησα, εάν θέλετε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασής μας να υπάρχουν ή όχι τα Μ.Μ.Ε.; Πέρυσι αυτή η Επιτροπή αποφάσισε ενσυνείδητα να αποβληθούν όλα τα Μ.Μ.Ε. από την αίθουσα. Οι τότε έφηβοι βουλευτές δεν είδαν τον εαυτό τους στην τηλεόραση, φέτος, κάποιοι θα τον δουν.

Θα πρέπει να αναφέρω ότι υπάρχουν κάποιοι υψηλών οικονομικών συμφερόντων ή άλλων συμφερόντων που προσπαθούν να δημιουργήσουν καταστάσεις τέτοιες που θα είναι προς το συμφέρον τους. Καταστάσεις που θα τις ελέγχουν και θα εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα. Εκεί, κατά την άποψή μου, θα πρέπει να εστιάζεται η προσοχή μας σε ό,τι αφορά τον τρόπο αντίδρασης σε όλη αυτή τη σοβαρή προσπάθεια που γίνεται.

Στην ερώτηση της κας Καβαθά για το αν σε 20 χρόνια θα είναι κάποιοι από εδώ Βουλευτές, αστειευόμενος θα ήθελα να πω ότι το παράδειγμα λέει πως οι περισσότερες εδώ είστε κοπέλες. Αν ισχύσει κάτι τέτοιο αναλογικά, ίσως να είσαστε. Αν έχετε έφεση, δεν σας εμποδίζει κανένας, να γίνετε. Να γίνετε, όμως, εφ' όσον υπάρχουν τέτοιες συνθήκες που θα γίνονται οι πιο άξιοι και μέσω των επιλογών μας σαν λαού, αλλά και μέσω των ευκαιριών που δίδονται. Οι ευκαιρίες όλο και λιγοστεύουν από τη μία πλευρά και από την άλλη ο λαός μέσω των Μ.Μ.Ε. όλο και περισσότερο επηρεάζεται, ώστε να μην μπορεί ανεπηρέαστος να κάνει τις επιλογές του.

Θα δοθεί ο λόγος στους υπόλοιπους 16 που είναι εγγεγραμμένοι. Αισθάνθηκα την ανάγκη να διατυπώσω ορισμένες προσωπικές μου απόψεις. Μπορεί να συμφωνείτε ή να διαφωνείτε με αυτά που είπα. Οι δικές μου απόψεις δεν έχουν καμμία σημασία. Θα συνεχίσουμε και εάν έχουμε χρόνο,

ευχαρίστως να ανοίξουμε μία συζήτηση. Δεν είναι σωστό να μην επιτρέψω να μιλήσουν οι άλλοι που περιμένουν.

Το λόγο έχει η Ευτέρπη Κωσταρέλη.

ΕΥΤΕΡΠΗ ΚΩΣΤΑΡΕΛΗ (Α' Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω προσωπικά, γιατί το αίτημά μου στην αρχή εν μέρει ικανοποιήθηκε και καταβάλλεται έστω και μια ελάχιστη προσπάθεια να τηρηθεί ο χρόνος για τον κάθε ομιλητή. Θα μιλήσω χωρίς χαριτιά.

Θέλω να συγχαρώ όλους τους συναδέλφους μου, οι οποίοι μίλησαν αυθόρμητα, ελεύθερα και χωρίς να διαβάζουν ατελειώτους προκατασκευασμένους λόγους. Ως νέοι δεν πρέπει να κάνουμε αυτά που κάνουν και οι πολιτικοί και ούτε να ακολουθούμε το κακό παράδειγμα των μεγάλων, να διαβάζουμε κείμενα που ίσως άλλοι έχουν γράψει. Εγώ θα αναφερθώ σ' ορισμένα θέματα.

Η αστυφιλία οφείλεται στην ανισότητα που υπάρχει μεταξύ επαρχίας και αστικών κέντρων. Αυτή η ανισότητα δημιουργείται από την άνιση μεταχείριση της πολιτείας προς την επαρχία, έναντι των αστικών κέντρων. Παρατηρείται άνιση μεταχείριση στην παιδεία, στον αθλητισμό κ.λπ. Υπάρχει εν μέρει και άνιση μεταχείριση στη διαδικασία της Βουλής των Εφήβων. Πιο συγκεκριμένα η Βουλή των Εφήβων γίνεται στην Αθήνα για ευνόητους λόγους, όπως το ότι υπάρχουν μεγάλες αίθουσες, κ.ά. Με τη Βουλή των Εφήβων δίνεται η δυνατότητα σε κάποια παιδιά απ' όλη την Ελλάδα να μιλήσουν και να πουν τις απόψεις τους.

Προτείνω την ίδρυση τοπικού συνεδρίου εφήβων σε νομαρχιακό επίπεδο, το οποίο να γίνεται κάθε χρόνο, ένα ή δύο μήνες πριν από τη συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων, έτσι ώστε πάρα πολλά παιδιά σε κάθε νομό να εκφράσουν τις απόψεις τους στο τοπικό συνέδριο. Από εκεί και πέρα τα παιδιά με την πιο δυναμική παρουσία θα έρχονται στην Αθήνα και στη Βουλή των Εφήβων θα εκθέτουν τις απόψεις τους. Η ίδρυση του τοπικού συνεδρίου είναι αναγκαία για την εξάλειψη πάρα πολλών προβλημάτων σε τοπικό επίπεδο που δεν μπορούν να συζητηθούν εδώ.

Σε ό,τι αφορά τα Μ.Μ.Ε., προηγουμένως κατηγορήσατε έμμεσα και χωρίς να θέλω να σας θίξω την επιλογή μας. Καθένας μας, ή εάν είναι, θα είναι ελάχιστοι, δεν έχει την ανάγκη για αυτοπροβολή. Αν το θέλαμε, θα πηγαίναμε σε κάποια εκπομπή, που δόξα τω Θεώ, υπάρχουν πολλές. Ο λόγος που επιλέχθηκαν τα Μ.Μ.Ε. να είναι σ' αυτό το χώρο, είναι για να ακούσουν όλοι, ακόμη και αυτοί που δεν γνωρίζουν τι είναι η Βουλή των Εφήβων, τι συμβαίνει εδώ μέσα και ίσως κάποιοι από αυτούς να ευαισθητοποιηθούν. Αυτό πιστεύω ότι θα γίνει, γιατί τα Μ.Μ.Ε. έχουν μεγάλη δύναμη.

Σ' ό,τι αφορά το διάλογο που κάνουμε, πιστεύω ότι πρέπει να διατηρηθεί το τετράλεπτο, γιατί αλλιώς θα καταλήξουμε σε ελεύθερο διάλογο και τελικά ίσως να μην μπορέσετε να τον ελέγξετε. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Βασιλική Καλκόβαλη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΛΚΟΒΑΛΗ (Νομός Σερρών): Αφού καλησπερήσω και εγώ, τόσο εσάς κ. Πρόεδρε, όσο και τις αγαπητές φίλες και φίλους, συνοπτικά θα καταθέσω μία πρόταση.

Διαφωνώ με την απόφαση της Βουλής για τη στράτευση των σύγχρονων γυναικών. Η γυναίκα έχει τόσους ρόλους και μοναδικούς θα έλεγα, στους οποίους πρέπει να αφοσιωθεί, που δεν χρειάζεται η στράτευσή της. Έχει να αφοσιωθεί στον ρόλο της μητέρας, που είναι μοναδικός. Έχει να αφοσιωθεί στο ρόλο της νοικοκυράς, στο ρόλο της συζύγου και να ανταποκριθεί σε τόσα άλλα κοινωνικά καθήκοντα.

Κατά συνέπεια, επαναλαμβάνω, η στράτευσή της με βρίσκει αντίθετη.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Καρανασιδίου Ανδρομάχη.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΑΡΑΝΑΤΣΙΔΟΥ (Νομός Σερρών): Εγώ, κ. Πρόεδρε, θα προτιμούσα, να μιλήσω αύριο. Άλλωστε αυτό το ζήτησαν και άλλοι.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πρέπει να σας πω ότι, όταν λέμε αύριο, εννοούμε, πρώτον, να υπάρχει χρόνος και να μην εξαντληθεί ο κατάλογος. Γιατί, εάν εξαντληθεί ο κατάλογος, καλό θα είναι, να διαθέσουμε τον χρόνο στις ψηφοφορίες. Άλλωστε μπορεί να υποβληθούν και νέα θέματα, όπου μπορούμε αύριο, να συζητήσουμε επ' αυτών.

Καλό είναι, λοιπόν, να προχωρήσουμε και να συνεχίσουμε.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΑΡΑΝΑΤΣΙΔΟΥ (Νομός Σερρών): Τότε, κ. Πρόεδρε, θα μιλήσω.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί φίλοι, μέχρι αυτή τη στιγμή λέχθηκαν πάρα πολλά για τους πολιτικούς και για το έργο τους. Κατακρίθηκαν τόσο αυτοί όσο και το έργο τους. Αν τους βγάλουμε όλους άχρηστους, τότε που θα φτάσουμε; Αυτό δεν είναι σωστό και θα πρέπει να δούμε το θέμα στην ουσία του.

Εγώ με την ομιλία μου θα ασχοληθώ με ένα θέμα. Το θέμα μου είναι να υπάρξει συνεργασία των μεγάλων με τους νέους. Μαζί η πείρα και τα νιάτα είναι δυνατόν να δώσουν πολλά και καλά αποτελέσματα. Οι νέοι θα πρέπει να παίρνουν μέρος σε όλες τις συζητήσεις και να έχουν λόγο για όλες τις αποφάσεις.

Σε αυτή την περίπτωση έχω μία πρόταση:

Προτείνω τη δημιουργία ενός Παρενθετικού Εθνικού Συμβουλίου (Π.Ε.Σ.). Αυτό το Π.Ε.Σ. να παρακολουθεί τα προβλήματα των νέων και να παροτρύνει τα κόμματα και τη Βουλή να ψηφίζουν νόμους που να καλύπτουν το φάσμα όλων των προβλημάτων που απασχολούν τους νέους. Το Δ.Σ. του Π.Ε.Σ. να συγκροτείται από νέους ηλικίας 17-18 ετών. Η θητεία να είναι μονοετής, ώστε να υπάρχει η σχετική ανανέωση. Η συμμετοχή των μαθητών στο Π.Ε.Σ. να γίνεται από

την αρχή της σχολικής χρονιάς και κάθε μαθητική κοινότητα να έχει τον εκπρόσωπό της. Έτσι, σιγά σιγά θα έχουμε το φαινόμενο της εισόδου νέων ανθρώπων στη Βουλή. Γιατί, μπορεί και τώρα να βγαίνουν κάποιοι νέοι, αλλά κανείς δεν τους ακούει. Να λαμβάνει η Βουλή σοβαρά υπόψη τόσο τα προβλήματα που απασχολούν τους νέους, όσο και τις προτάσεις που θα κατατίθενται για τη θεραπεία τους.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Κωνσταντίνα Πανουσή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΝΟΥΣΗ (Νομός Βοιωτίας): Ο σχετικά νέος θεσμός της Βουλής των Εφήβων δίνει στα δεκαεπτάχρονα παιδιά την ευκαιρία να μιλήσουν για θέματα φλέγοντα, για θέματα που αγγίζουν τις ευαισθησίες τους. Σε κάποια άλλα παιδιά η τύχη δε φάνηκε απλόχερη, τους γύρισε την πλάτη. Είναι τα παιδιά των αναμορφωτηρίων. Έτσι αποφάσισα εγώ να γίνω η δική τους φωνή, να πω όσα θάθελαν εκεί να πουν.

Θα ήταν παράλογο να πούμε όχι στην τιμωρία. Είναι και αυτή ένα μέτρο προστασίας των πολιτών. Μα, λέμε ευθαρσώς όχι στην τιμωρία που είναι άδικη. Ξέρουν άραγε οι δικαστές πού στέλνουν τα παιδιά, όταν τα καταδικάζουν; Σε μια αποθήκη ανθρώπων τα στέλνουν. Η φυλακή των ανηλίκων ονομάζεται εδώ και χρόνια αναμορφωτήριο. Αναμορφωτήριο σημαίνει εθνικό ίδρυμα που βελτιώνει τους τροφίμους του. Τους βελτιώνει; Πώς ισχύει αυτό σήμερα; Κάποιο παιδί παραστράτησε από το σωστό δρόμο. Ο συνήγορος υπεράσπισης είτε το γιατί, πόσοι όμως τον άκουσαν; Η πόρτα του ιδρύματος άνοιξε και το μεγάλο ταξίδι του παράλογου ξεκίνησε.

Δεν είναι παράλογο οι τροφίμοι να κάνουν έργα από πηλό, ούτε να δανειζονται βιβλία από τη φτωχή βιβλιοθήκη. Το παράλογο ξεκινάει, όταν τα ναρκωτικά κυκλοφορούν από κελί σε κελί, όταν οι φύλακες είναι κράτος και εξουσία προσβάλλοντας και το τελευταίο ίχνος αξιοπρέπειας αυτών των παιδιών. Όταν τα παιδιά, θέλουν δε θέλουν, γίνονται θύματα συμμοριών μέσα στο ίδρυμα, ξύλο και προσβολή, αβεβαιότητα για το αύριο. Πώς η κοινωνία επιθυμεί να γιατρέψει τα άρρωστα μέλη της, όταν τα κόβει με μίσος και τα πετάει στην άκρη; Αν ένας άνθρωπος έχει συλληφθεί για διακίνηση ναρκωτικών, είναι ήδη χρήστης και μπει στο αναμορφωτήριο, που διακινούνται ναρκωτικά, το μόνο που του μένει είναι να πεθάνει από υπερβολική δόση ή στέρηση. Να αναμορφωθεί δηλαδή! Αν συλληφθεί, ενώ έχει σταματήσει τη χρήση, το άδικο γίνεται πιο βαρύ. Ο δρόμος προς τη ζωή κόβεται μια και η κακή συνήθεια μπορεί να ξαναρχίσει, στο όνομα μιας καταδίκης για παραδειγματισμό των άλλων. Δεν βρέθηκαν οι αρμόδιοι να μετρούν αδύναμους ανθρώπους; Δεν σκέφθηκαν ποτέ να τους δώσουν μια δεύτερη ευκαιρία; Γιατί τα αναμορφωτήρια να μη λειτουργούν ανθρωποκεντρικά, με σκοπό τη σωτηρία των τροφίμων και όχι την ηθική και κοινωνική τους εξόντωση; Πώς μπορούν να φυλακίζουν το αύριο, τους νέους

ανθρώπους; Στο όνομα ποιας σιγουριάς τους στερούν τις ελπίδες; Ποιο είναι το αύριο των μικρών κρατουμένων; Πώς θα μπορούν να ζουν, αφού στα χέρια τους θα είναι γραμμένο με ανεξίτηλη μελάνη «πρώην κρατούμενος». Παιδιά που μεγάλωσαν σε τσαντήρια, παιδιά τσιγγάνων που δεν είχαν νερό να πλυθούν, που οι συμμαθητές τους δεν τους μιλούσαν, γιατί ήταν «γύφτοι». Πάτησαν σε τεττωμένο σκοινί και αν πέσουν, θα πέσουν στην παρανομία. Απ' αυτά όλοι απαιτούμε να μην πέσουν και αν πέσουν τους λέμε «αλήτες». Ποιος θυμάται ότι στην περιοχή τους δεν υπήρχε δίκτυο με πόσιμο νερό, ποιος θυμάται πως οι λευκοί γονείς διαμαρτύρονταν και απειλούσαν πως θα πάρουν τα παιδιά τους από το σχολείο, αν το «γυφτάκι» δεν φύγει από την τάξη;

Δεν θα είναι παράξενο να δούμε σε λίγα χρόνια αυτό το παιδί σε κάποιο κελί, όπως δε θα είναι παράξενο να δούμε σε κελί το παιδί της διαλυμένης οικογένειας, το παιδί με γονείς χρήστες ναρκωτικών, κλέφτες, προαγωγούς, δολοφόνους. Θα πρέπει αυτά τα παιδιά, όταν αποφυλακιστούν, να έχουν δύναμη να σταθούν, να αντέξουν την ελευθερία τους. Θα πρέπει να έχουν σωφρονιστεί και όχι να ετοιμάζονται για την επόμενη παρανομία. Όταν βγουν δεν θα πρέπει να θεωρούνται βρώμικα και δεν πρέπει να βγουν χρήστες ναρκωτικών αυτά που συνελήφθησαν για κλοπή. Όταν βγουν, δεν θα πρέπει να τους έχει μείνει μόνο οργή. Τα παιδιά που καταλήγουν στην παρανομία είναι φυσιολογικά, αφού η τύχη θέλησε να μη γεννηθούν σε αγκαλιές σιγουριάς, αλλά σε διαλυμένες οικογένειες. Και είναι περισσότερο διαλυμένη μια οικογένεια όταν οι γονείς διαφωνούν και δε χωρίζουν. Λέω, λοιπόν, πώς μπορεί να είναι αναμορφωτήριο το ίδρυμα που στοιβάξει ανθρώπους και τους στερεί το οξυγόνο; Και ποιος έχει την απαίτηση, τα παιδιά των αναμορφωτηρίων να βγουν στην κοινωνία άγγελοι, όταν σε ένα κελί στοιβάζουν κλέφτες, ναρκομανείς κ.λπ. Η απάντηση δεν είναι δύσκολη. Είναι θέμα σωστής οργάνωσης αυτών των ιδρυμάτων, που, αν λειτουργήσουν σωστά, θα κάνουν την κοινωνία καλύτερη. Κάνω έκκληση σε όσους έχουν τη δύναμη, να πάνε να φυλακίζουν το αύριο αυτού του τόπου. Τα παιδιά θέλουν αγάπη και κατανόηση και τις ίδιες ευκαιρίες, για να ξεμερώσει η ημέρα που δεν θα υπάρχει καμμία φυλακή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ιάκωβος Απέργης.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΠΕΡΓΗΣ (Β' Αθήνας): Παρά το λιγοστό χρόνο που είχα, λόγω των προαγωγικών εξετάσεων στο Λύκειο που φοιτώ, και το χάρισμα του προφορικού λόγου, που δεν διαθέτω σε μεγάλο βαθμό, δεν μου επέτρεψαν να προετοιμαστώ, ώστε να μιλήσω χωρίς χαρτιά. Σας διαβεβαιώ όμως ότι το λόγο μου δεν τον έγραψε ένας επί πληρωμή σοφιστής, αλλά εγώ ο ίδιος και εκφράζω μόνο δικές μου απόψεις.

Είναι γεγονός πως η κοινωνική ανισότητα και αναξιοκρατία υπάρχουν από τότε που εμφανίστηκε ο άνθρωπος στη γη. Το πού εκδηλώνονται σήμερα, ο καθένας σας το γνωρίζει

ζει, διότι αυτός ή οι δικοί του μπορεί να έχουν πέσει θύματα της κοινωνικής ανισότητας και αναξιοκρατίας.

Σε ό,τι αφορά το δημόσιο τομέα, το ρουσφέτι και οι παράνομες προσλήψεις το έχουν καταστήσει δύσκαμπτο και είναι φανερό ότι με το τέλος του αιώνα πρέπει να τελειώσουν αυτά τα φαινόμενα. Προτείνω, λοιπόν, τα παρακάτω, για τη δημόσια διοίκηση έχοντας την ελπίδα να εισακουσθώ όχι από τους πολιτικούς, αλλά από όποιον ενδιαφέρεται για το κοινό καλό και θέλει να μοιραστεί τους προβληματισμούς μου, χωρίς απαραίτητα να συμφωνεί με τις απόψεις μου. Προτείνω να σταματήσει να υπάρχει το ρουσφέτι και οι αναξιοκρατικές προσλήψεις στο Δημόσιο και η κάλυψη κενών θέσεων εργασίας να γίνεται κατόπιν πανελλήνιων διαγωνισμών, ώστε να στελεχώνουν το δημόσιο οι καλύτεροι.

Να καταργηθεί άμεσα η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί η σιγουριά της καρέκλας δεν τους επιτρέπει να εργάζονται με θέρμη και να εξυπηρετούν τους πολίτες. Μπορεί κάποιος να αντιδράσουν και να θεωρήσουν την άποψη ως άρση κεκτημένου δικαιώματος των εργαζομένων. Δεν είναι, όμως, άρση του δικαιώματος στην υγεία, να περιμένει ο άρρωστος σε ράντζα στα νοσοκομεία και να δίνει φακελλάκι για να εξυπηρετηθεί; Δεν είναι άρση δικαιώματος των πολιτών η μη εξυπηρέτηση στις δημόσιες υπηρεσίες και η ταλαιπωρία που υφίστανται;

Αν εφαρμοσθούν οι δύο προηγούμενες προτάσεις και ιδιωτικοποιηθούν κάποιες προβληματικές επιχειρήσεις με την εγγύηση του ιδιώτη για μη άδικες απολύσεις, θα έχουν λυθεί ίσως πολλά από τα προβλήματα του Δημοσίου. Το Δημόσιο δεν απέτυχε ως θεσμός. Έφθασε στην κατάσταση που είναι σήμερα, λόγω κακοδιαχείρισης. Αν γίνει εξυγίανση, δε χρειάζομαστε τις διευρυνόμενες ιδιωτικοποιήσεις που γίνονται στις μέρες μας.

Οι μαζικές απολύσεις εργαζομένων μπορούν να μειώσουν τον πληθωρισμό; Επειδή οι εταίροι μας Ευρωπαίοι επιβάλλουν ιδιωτικοποιήσεις, εμείς πρέπει τυφλά να υπακούμε, χωρίς να αναλογιζόμαστε τα προβλήματα των οικογενειών που θα βγουν στο δρόμο;

Ποιοι είναι οι ισχυροί δεσμοί της χώρας μας με την Αγγλία π.χ., που δεν μας επιστρέφει τα μάρμαρα, ή με τη Γερμανία που δεν δίνει τις πολεμικές αποζημιώσεις;

Μιλώντας για ανισότητα, δεν μπορώ να μην αναφερθώ και στα κόμματα και στον τρόπο της προεκλογικής εκστρατείας των Βουλευτών. Κάποιοι υποψήφιοι διαφημίζονται υπερβολικά, ενώ άλλοι παραμένουν στην αφάνεια, χωρίς να μπορούν να ακουστούν, με αποτέλεσμα να εκλέγονται οι οικονομικά ισχυρότεροι ή αυτοί που δανείστηκαν από τα διαπλεκόμενα και ξεπληρώνουν το δάνειο μέσα στο Κοινοβούλιο. Αν συμπεριλάβουμε τον παράγοντα «κομματική γραμμή», τότε τα πράγματα περιπλέκονται.

Θέλω ακόμη να σχολιάσω τον άγριο ξυλοδαρμό των αδιόριστων εκπαιδευτικών και το γεγονός ότι είναι απαράδεκτο,

να είναι Υπουργός ένας άνθρωπος της ηλικίας του κ. Γιαννόπουλου, όσα και αν έχει προσφέρει. Η πολιτική χρειάζεται ανανέωση. Θέλω, επίσης, να αναφερθώ στον αποκλεισμό του Μουσουλμάνου συναδέλφου, λόγω της αξιοποίησης πράξης που είχε κατά το παρελθόν τελέσει. Δεν τον απέκλεισαν οι Έφηβοι Βουλευτές.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα μου επιτρέψετε στο σημείο αυτό να σε διακόψω. Ανοίγουμε ένα θέμα, το οποίο πιθανόν να μην κάνει τόσο καλό στο σύνδεσφο στον οποίο αναφέρθηκα. Εάν εσύ κρίνεις ότι πρέπει να αναφερθείς, ορίστε, μπορείς να το κάνεις.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΠΕΡΓΗΣ (Β' Αθήνας): Συνεχίζω, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι εννοούμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι την ισότητα και την ομαλή επανένταξη των ατόμων στην κοινωνία; Γιατί δεν προσπαθούμε να καταλάβουμε τους αρχαίους στο λεξιλόγιο των οποίων η λέξη «τιμωρία», σήμαινε «βοήθεια». Εν τέλει, έγκλημα δεν είναι η αμελεία, οι παρανομίες, οι ασυνέπειες και τα ρουσφέτια που κάνουν οι πολιτικοί, εξαιτίας των οποίων η Ελλάδα δεν κατέχει μια θέση στον ήλιο; Αλλά αυτούς δεν μπορούμε να τους κλείσουμε στη φυλακή, μπορούμε, όμως, να εξαφανίσουμε από αυτόν τον ιερό χώρο του Κοινοβουλίου όσους δεν αξίζει να βρίσκονται. Σεβαστή κάθε αντίθετη καλοπροαίρετη άποψη.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Κωνσταντίνα Λυμπεράκου από το Νομό Λακωνίας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΛΥΜΠΕΡΑΚΟΥ (Νομός Λακωνίας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, από την πλευρά μου θα ήθελα να επισημάνω και να υπεισέλθω στο θέμα της δικαιοσύνης. Λένε πως η δικαιοσύνη είναι τυφλή. Σίγουρα όλοι σεβόμαστε τους δικαστικούς λειτουργούς, γιατί απονέμουν δικαιοσύνη. Είναι αυτοί που θα καταδικάσουν τον ένοχο και θα απονεύμουν το δίκαιο. Οι δικαστικοί λειτουργοί κατέχουν αυτήν τη θέση, γιατί κρίνουν ορθά. Στη δικαιοσύνη υπάρχουν δικαστές που βλέπουν το δίκαιο και το άδικο. Μειοψηφία δικαστών, όμως, βλέπει μόνο το χρώμα του χρήματος. Αθωώνουν εμπόρους ναρκωτικών και δεν σκέπτονται τα παιδιά που βυθίζονται στον κόσμο των παραισθήσεων. Δεν σκέπτονται τα παιδιά που θα πεθάνουν από υπερβολική δόση που θα τους δώσει ο έμπορος που αθωώνουν. Είναι δικαστές που αθωώνουν τον ένοχο που διαθέτει οικονομική ευρωστία και υψηλές γνωριμίες. Ταυτόχρονα, κλείνουν σπίτια, οδηγούν αθώους ανθρώπους, που δεν δικαιώθηκαν, στην παράνοια. Ξέρουν την καταστροφή που προξενούν και συνεχίζουν. Καταπατούν ανθρώπινες αξιοπρέπειες, στιγματίζουν αθώους ανθρώπους.

Τα περιστατικά αυτά δημιουργούν την εντύπωση στο λαό ότι η δικαιοσύνη υιοθετεί ρατσιστικές αντιλήψεις. Πρέπει, λοιπόν, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, κάθε φορά που γίνεται καταγγελία για δικαστικό λειτουργό που χροματίζεται, να

την ελέγχει σχολαστικά και να μην τη θέτει στα αρχεία. Να αυξήσει τους μισθούς των δικαστών, ούτως ώστε να μην χρηματίζονται. Να ψηφιστεί νόμος που θα παύει οριστικά και δια παντός από τα καθήκοντά του τον δικαστή που χρηματίζεται.

Οι δικαστές που χρηματίζονται είναι μία μειοψηφία. Οι περισσότεροι είναι ένορχοι και δίκαιοι. Δεν πρέπει, λοιπόν, η μειοψηφία να στιγματίζει την πλειοψηφία των δικαστών.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Άννα Γεωργιάκη έχει το λόγο.

ANNA ΓΕΩΡΓΙΑΚΗ (Νομός Λευκάδας): Πέμπτη 11 Ιουνίου 1998. Η ημέρα που ξέσπασε και φέτος η μεγάλη μάχη. Έλληνες αστυνομικοί στο καθήκον ενάντια στους Έλληνες καθηγητές, υπερασπιστές των ονείρων τους, αλλά και των δικών μας. Πεδίο μάχης τα ελληνικά σχολεία. Όσο για τη χρονική περίοδο, εδώ και χρόνια τη γνωρίζουμε, περίοδος των εξετάσεών μας. Όσο για τα θύματα της όλης υπόθεσης; Οι ψυχές και οι τύχες των Ελλήνων μαθητών.

Να απαγορευθεί το ψήφισμα νομοσχεδίων για την Παιδεία αυτή τη χρονική περίοδο. Απορία δική μου, αλλά και όλων των νέων, πότε θα σταματήσουν τα πειράματα και οι μάχες που δίνονται στις πλάτες μας; Μου έμαθαν πως κλίμα εμπόλεμης κατάστασης δεν ενδείκνυται για την ανάπτυξη μιας χώρας σε οποιοδήποτε τομέα. Μήπως έχουν αλλάξει τα πράγματα; Γιατί, ενώ από τη μία προσπαθούν να με πείσουν πως έχουν γίνει ή θα γίνουν βήματα προς τα εμπρός, εγώ βλέπω να πέφτει ξύλο. Νιώθω πως βρίσκομαι θεατής σε πόλεμο και φοβάμαι μήπως γίνω μέλος του πολέμου αυτού. Είναι δύσκολο να δοθούν τα χέρια και να πάψουμε να νιώθουμε υποψήφια θύματα του πολέμου αυτού; Πρέπει να επαναφέρουμε τις γέφυρες και να κτίσουμε τους σταθμούς από την αρχή. Θα τα καταφέρουμε; Εγώ λέω ναι. Για τα όνειρα υπάρχουν πάντα τα κλειδιά και χωρίς εμάς δεν θα υπήρχαν όνειρα. Οι διαταγές στις οποίες υπακούουν οι αστυνομικοί είναι να ξυλοφορτώνουν καθηγητές και ηλικιωμένους;

Προτείνω άμεση επίβλεψη των αστυνομικών αρχών, για να μη γίνεται κατάχρηση της εξουσίας που τους δίνεται. Για να μη βλέπουμε τον καθηγητή μας, την γιαγιά ή τον παππού, στα δελτία των ειδήσεων.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Αικατερίνη Νούτσου από τον Νομό Άρτας έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΟΥΤΣΟΥ (Νομός Άρτας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, βρίσκομαι εδώ σήμερα γιατί νιώθω βαθιά την ανάγκη να εκφράσω ελεύθερα τις απόψεις μου και να πω ελεύθερα τη γνώμη μου, χωρίς φόβο, αλλά με πολύ πάθος. Θα αναφερθώ στον Τύπο και στα Μ.Μ.Ε.

Ο Τύπος αποτελεί σε ένα σύγχρονο κράτος τη βασική πηγή ενημέρωσης των πολιτών. Διοχετεύει σε αυτούς πληροφορίες για την εσωτερική και διεθνή επικαιρότητα, τοποθετώντας τους στο παρόν και φορτίζοντάς τους με ευθύνες για το μέλλον. Ιδιαίτερα στις δημοκρατικές χώρες, όπου ο Τύπος

είναι πλουραλιστικός, άρα η αλήθεια των πληροφοριών μπορεί να ελεγχθεί από τον καθένα, οι πολίτες γνωρίζουν σε κάθε στιγμή τι συμβαίνει γύρω τους και έχουν τη δυνατότητα να αντιδράσουν συμμετέχοντας ενεργά στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων.

Στις μέρες μας το φαινόμενο της παραπληροφόρησης έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις, ενώ παράλληλα απομακρύνει τα Μ.Μ.Ε. από την πραγματική τους αποστολή που είναι η διάδοση της αλήθειας. Τα Μ.Μ.Ε. είναι αυτά που πρέπει να μεταδίδουν σωστές πληροφορίες, την ίδια στιγμή προβάλλουν τη βία ως επίλυση των διαφορών, τη γυναίκα ως σεξουαλικό αντικείμενο και ενώ θα έπρεπε να εκφράσουν την αγάπη και το ενδιαφέρον για το συνάνθρωπο, αυτά καλλιεργούν το ρατσισμό. Επιπλέον, η έντονη σεξουαλική σκηνογραφία είναι ένα στοιχείο που χαρακτηρίζει την ελληνική τηλεόραση. Θα πρέπει να τονίσουμε τη συνεχιζόμενη παρέμβαση του Τύπου και των Μ.Μ.Ε. στην προσωπική ζωή των πολιτών, οι οποίοι προβάλλουν τον πόνο τους μέσα από τα reality shows και που, για χάρη των ανεβασμένων τηλεθέσεων, οι υπεύθυνοι του Τύπου και των Μ.Μ.Ε. φτάνουν στο σημείο να ευτελίζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και προσωπικότητα, ξεφεύγοντας από τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Απέναντι σε όλα αυτά, το Κράτος κρατάει παθητική στάση, αφήνοντας τον Τύπο να ξεφεύγει από την κοινωνική του αποστολή και να γίνεται υποχείριο κάποιων ισχυρών προσώπων. Χρέος της Πολιτείας είναι να θεσπίσει έναν κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, όπου τα Μ.Μ.Ε. δεν θα είναι ανεξέλεγκτα παραβιάζοντας την ανθρώπινη ζωή και προσωπικότητα. Εκπομπές με εκπαιδευτικό περιεχόμενο θα προσφέρουν την ανάλογη μόρφωση στους νέους, ενώ ταυτόχρονα η τηλεόραση θα πάρει τη μορφή που της αρμόζει. Δεν πρέπει να ταυτιστεί με την προπαγάνδα, όσο δυνατά και αν είναι τα συμφέροντα που υπηρετεί. Ένας κρατικός έλεγχος, ίσως, επανέφερε τη διαφήμιση και κατ' επέκταση τα Μ.Μ.Ε. στα σωστά πλαίσια δράσης τους.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Θωμάς Σαμαράς, έφηβος βουλευτής από τον Νομό Λαρίσας.

ΘΩΜΑΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Νομός Λάρισας): Κύριε Πρόεδρε, έφηβοι βουλευτές, είναι κοινό μυστικό τώρα πλέον ότι υπάρχει ένα υδροκέφαλο κράτος, όπως η Ελλάδα η οποία περιέχει ένα γιγαντιαίο οργανισμό, όπως την Αθήνα και ατροφικά μέλη, όπως οι παραμεθόριες περιοχές. Χαρακτηριστικό του σύγχρονου Έλληνα αποτελεί η αγάπη για τις μεγαλουπόλεις, κάτι που τον οδηγεί να εγκαταλείπει τα χωριά, συντελώντας έτσι στην ερήμωση των ακριτικών περιοχών, με συνέπειες ανησυχητικές για το ελληνικό έθνος. Στις ίδιες τις πόλεις παρατηρείται το φαινόμενο του υπερπληθυσμού και τα δυσάρεστα προβλήματα που απορρέουν από αυτό. Η συνύπαρξη 3.000.000 ανθρώπων σε μία πόλη, μόνο ως αρμονική δεν μπο-

ρεί να χαρακτηριστεί, αφού είναι φυσικό να δημιουργούνται προβλήματα για τη συμβίωση αυτή. Το πιο χαρακτηριστικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο σημερινός κάτοικος, των μεγαλουπόλεων είναι αυτό της ανεργίας.

Η έλλειψη θέσεων εργασίας δημιουργεί αναμφισβήτητα πολλά ερωτηματικά, όσον αφορά την εξέλιξη της κοινωνίας, όσο και τον κοινωνικό, ανθρωπιστικό ρόλο της πολιτείας. Ακόμη ο υπερπληθυσμός δημιουργεί και έξαρση της εγκληματικότητας. Κάτι που δίνει τροφή στα Μ.Μ.Ε. και αφορμή να σχολιάσουν τις λυπηρές επιπτώσεις που έχει το φαινόμενο αυτό για το νεοέλληνα αστό. Τέλος αξίζει να θυμηθούμε τα λόγια ενός μεγάλου και πολύ αγαπητού στους νέους λογοτέχνη, ο οποίος τονίζει ότι ποτέ άλλοτε οι στέγες των σπιτιών μας δεν ήταν τόσο κοντά η μία στην άλλη, όσο σήμερα και ότι ποτέ άλλοτε οι καρδιές μας δεν ήταν τόσο μακριά η μία από την άλλη, όσο είναι σήμερα. Σε αυτά τα λόγια του Αντώνη Σαμαράκη συνοψίζεται η αλλοτρίωση και η αποξένωση που επιδέχεται ο κάτοικος των μεγαλουπόλεων στις μέρες μας.

Τα αποτελέσματα στην συμπεριφορά του και στην ψυχολογία του είναι αρνητικά, που έχουν αντίκτυπο στην ζωή του συνόλου. Παρόλα αυτά εξίσου μελανές είναι και οι συνέπειες της αστυφιλίας και στην ύπαιθρο. Είναι γεγονός πως δεκάδες οικισμοί ερημώνονται κάθε χρόνο και ακόμη περισσότερες αποτελούνται κατά αποκλειστικότητα από ηλικιωμένους που κύρια ασχολία τους είναι η γεωργία και η κτηνοτροφία. Παρατηρούμε με λίγα λόγια ένα συντηρητισμό και έλλειψη προόδου σε περιοχές με μικρό πληθυσμό, όπως τα χωριά. Είναι γεγονός που δημιουργεί διαφορά εξέλιξης στην ελληνική επικράτεια με την Αττική να βρίσκεται συνεχώς πρωτόπορος, με τεχνολογικά και πολιτισμικά επιτεύγματα, ενώ η επαρχία να ακολουθεί. Η επικρατούσα κατάσταση αναγκάζει τον νεοέλληνα στην εσωτερική μετανάστευση προς τις μεγαλουπόλεις, οι οποίες διατηρούν τις ανέσεις και τα πλεονεκτήματα μιας σύγχρονης ζωής. Για παράδειγμα αναφέρω τα φροντιστήρια, τα γυμνάσια, τα γυμναστήρια, και τα μέρη ψυχαγωγίας, όπως κινηματογράφοι, θέατρα, νυχτερινά κέντρα. Σε γενικές γραμμές μπορούμε να ισχυριστούμε ότι υπάρχει άνιση κατανομή πληθυσμού στην χώρα μας, ενώ παρατηρείται συρρίκνωση στο λεκανοπέδιο της Αττικής, αφήνοντας τα σύνορα, σαν μια γραμμή στον χάρτη. Αυτές είναι οι συνέπειες της αστυφιλίας, τόσο για τις πόλεις, όσο και για την ύπαιθρο.

Εδώ δεν βρισκόμαστε για να περιγράψουμε τις καταστάσεις, αλλά για να προτείνουμε λύσεις. Πιστεύω ότι με το πρόγραμμα «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» η πολιτεία βρίσκεται στον κατάλληλο δρόμο για την αντιμετώπιση της αστυφιλίας. Η σύνεση των κοινοτήτων σε δήμους είναι μια προσπάθεια που πρέπει να στηριχθεί από όλα τα κόμματα, διότι έτσι επίλους η ύπαιθρος ενώνεται για πρώτη φορά, ενώ αντίθετα την είχαμε συνηθίσει στη συνεχή διάσπαση σε επιμέρους κέντρα κατά περιοχή. Σύμφωνα με το προαναφερθέν πρόγραμμα, θα

πραγματοποιηθεί σημαντική ανάπτυξη στην επαρχία, χωρίς ιδιαίτερα έξοδα. Οι διασκορπισμένες κοινότητες αποκτούν συνοχή μεταξύ τους, και το κράτος δεν χρειάζεται να αντιμετωπίσει κάθε μία ξεχωριστά, αλλά ενιαία σαν ένα δήμο. Η πιστή εφαρμογή του προγράμματος δεν μπορεί να λειτουργήσει ως πανάκεια. Για μια σημαντική αποκέντρωση, πρέπει το κράτος να δαπανήσει σημαντικά χρηματικά ποσά, προκειμένου να αναπτυχθεί τεχνολογικά και πολιτιστικά η ύπαιθρος. Η δημιουργία αισθητικών έργων, όπως μουσεία, αθλητικά κέντρα, κρατικά θέατρα, καθώς και η οικοδόμηση αθλητικών εγκαταστάσεων κρίνεται απαραίτητη, προκειμένου να αυξηθεί ο πληθυσμός των κοινοτήτων, προσφέροντας ψυχαγωγία και ευκαιρίες για μάθηση και σωματική ανάπτυξη, όση και οι κάτοικοι των πόλεων. Ας μην ξεχνάμε ότι η ανάγκη που οδηγεί τον άνθρωπο σε μετακίνηση είναι συνήθως η αναζήτηση εργασίας. Οφείλει λοιπόν η πολιτεία να δημιουργήσει θέσεις εργασίας στους δήμους ώστε να προσελκύσει ανθρώπους οι οποίοι με τις οικογένειές τους θα εγκατασταθούν εκεί. Ασφαλώς δεν μπορούμε να περιμένουμε από την κρατική αρχή να οικοδομεί η ίδια υπηρεσίες δημόσιες. Μπορεί όμως να ελκύσει το ενδιαφέρον του ιδιωτικού παράγοντα. Εργοστάσια και βιομηχανίες χρειάζονται στην ύπαιθρο, ώστε να έχουμε αποκέντρωση από ανθρώπους που θα μετακομίσουν εκεί, αναζητώντας εργασία. Λογικό είναι να τίθεται το ερώτημα πως θα ελκύσει η ύπαιθρος το ενδιαφέρον του ιδιωτικού παράγοντα. Φυσικά η κυβέρνηση οφείλει να συντελέσει σε αυτό, δίνοντας μακροπρόθεσμα χαμηλότοκα δάνεια σε επενδυτές, καθώς και επιδοτήσεις σε επιχειρήσεις που τολμούν τη δημιουργία εργοστασίων ή υποκαταστημάτων τους σε περιοχές απομακρυσμένες από τις μεγάλες πόλεις. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Δήμητρα Αδάμη, Έφηβος Βουλευτής της Α' Αθήνας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΔΑΜΗ (Α' Αθήνας): Φίλοι έφηβοι βουλευτές, κύριε πρόεδρε, θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα θέμα που θα πρέπει να απασχολεί όχι μόνο τη νεολαία αλλά και την πολιτεία στο σύνολό της. Πρόκειται για την πολιτική κοινωνικοποίηση των νέων και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στις μέρες μας. Γεννηθήκαμε στην Ελλάδα, την χώρα της δημοκρατίας, που έχει θεμελιώσει ισχυρούς θεσμούς, όπως το αδιάβλητο δικαίωμα της ελεύθερης ψήφου για το οποίο έθνη ολόκληρα αγωνίστηκαν σε διάφορες περιόδους της ανθρώπινης ιστορίας. Στις μέρες μας όμως η νεολαία αποστρέφεται και απομακρύνεται όλο και περισσότερο από τα πολιτικά δρώμενα. Στατιστικά στοιχεία που έχουν προκύψει από έρευνες δείχνουν την έντονη δυσαρέσκεια των νέων απέναντι στην πολιτική, ένα μεγάλο ποσοστό των νέων δεν ψηφίζει, ενώ, όσοι ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα, ψηφίζουν κατά συνείδηση. Όταν οι νέοι ερωτηθούν το γιατί η απάντηση είναι πανομοιότυπη. Κανείς από τους αξιότιμους κυρίους με την ξύλινη γλώσσα και τα αινιγματικά βλέμματα δεν μπόρε-

σε να αγγίξει την ψυχή του νέου που αγωνίζεται και υποφέρει. Έρχομαι να ρωτήσω αν αυτή η διαπίστωση δεν είναι ένα σκληρό κτύπημα για τη Δημοκρατία, τότε τι είναι; Αργά αλλά σταθερά σε μια πολιτικά απρόσωπη κοινωνία, βεβηλώνοντας τόσο βάνουσα το ιερό δικαίωμα της ελεύθερης ψήφου. Τα αίτια αυτής της κατάστασης θα πρέπει να αναζητηθούν στη συμπεριφορά των πολιτικών προσώπων. Εκείνο που επικρατεί στις κομματικές σχέσεις είναι διαρκείς και έντονες αντιπαράθεσεις, τόσο μεταξύ κομμάτων, όσο και στις εξωκομματικές σχέσεις. Αυτό που εισπράττει ο νέος του σήμερα είναι μια διαρκής διαμάχη μεταξύ Κυβέρνησης και Αντιπολίτευσης, έντονη και απαράδεκτα υβριστική φρασεολογία των πολιτικών προσώπων και αντιπαλότητα που εκδηλώνεται είτε με διαγραφές είτε με διαξιφισμούς κατά εξωκοινοβουλευτικών παραγόντων που το μόνο που καταφέρνουν είναι να διχάσουν ακόμη περισσότερο. Αυτές οι καταστάσεις κάνουν το νέο να χάνει την εμπιστοσύνη του στα άτομα αυτά. Η ψευτιά και το προσωπείο που κρύβει το αληθινό πρόσωπο των πολιτικών έχουν απογοητεύσει το νέο. Η θλιβερή διαπίστωση ότι η πολιτική από ιερό λειτούργημα έχει στις μέρες μας μεταβληθεί σε επάγγελμα, πώς είναι δυνατόν να μην προκαλέσει την οργή του νέου, πώς είναι δυνατόν η νεολαία να δείξει εμπιστοσύνη, όταν με τις ενέργειές τους οι πολιτικοί δείχνουν πως δεν είναι άτομα ικανά να εμπιστευθούν το ένα το άλλο. Πόσο πιο όμορφος θα ήταν ο κόσμος αν οι σχέσεις μεταξύ αρχόντων και αρχομένων ήταν ουσιαστικές. Θα ήθελα να αισθάνομαι τους πολιτικούς μας πρόσωπα αληθινά σοφά, που θα υπηρετούν με αρετή την ιερότητα του δημοκρατικού θεσμού. Για να γίνουν οι οραματισμοί αυτοί πραγματικότητα χρειάζεται προσπάθεια και θέληση. Οι πολιτικοί μας πρέπει να συναισθανθούν το βάρος της ευθύνης τους και να πετάξουν τη μάσκα των συμφερόντων. Να έλθουν κοντά στους νέους, να αφουγκραστούν τα προβλήματα και τις ανησυχίες τους και να αποτελέσουν με τη συμπεριφορά τους πρότυπα μίμησης για το νέο. Το πιο σημαντικό όμως θα ήταν να πάψουν αυτές τις ανόητες διαμάχες. Η Κυβέρνηση και η αντιπολίτευση να ενώσουν τις προσπάθειές τους ώστε η χώρα να βγει από το τέλμα στο οποίο βυθίζεται. Χρειάζεται αγάπη πρώτα για την Ελλάδα και ύστερα για τη Δημοκρατία. Η Πολιτεία οφείλει να κάνει ενέργειες, ώστε να αποκατασταθούν οι σχέσεις αρχόντων-αρχομένων. Η δυνατότητα προσέγγισης και επαφής των πολιτικών, συμπεριλαμβανομένου και του εκάστοτε Πρωθυπουργού και Προέδρου της Δημοκρατίας, με τα νέα παιδιά σε καθορισμένες ημέρες και ώρες, θα έδινε στο νέο την ευκαιρία να εκφράσει τους προβληματισμούς του με τρόπο άμεσο σε εκείνους που επέλεξε να τον εκπροσωπήσουν. Αναγκαία επίσης κρίνεται και η εισαγωγή ειδικού μαθήματος κατά το οποίο σε εβδομαδιαία βάση πολιτικοί εκπρόσωποι θα επισκέπτονται τα σχολεία, θα συνδιαλέγονται με τους μαθητές και θα τους εισάγουν στα πολιτικά δρώμενα.

Θα ήθελα τέλος να αναφερθώ στο θεσμό της βουλευτικής ασυλίας. Κρίνω αναγκαία την άρση της σε περίπτωση που οι στέρεοι νόμοι του Κράτους έχουν παραβιαστεί. Πώς είναι δυνατόν κάποιοι Βουλευτές –αναφέρομαι στην πρόσφατη περίπτωση του Βουλευτή Καραμηνά– να μην υφίστανται τις τρέχουσες κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης του νόμου, όπως και ο οποιοσδήποτε απλός πολίτης. Είναι κατάφωρα άδικο, αδικήματα, όπως αυτό που διέπραξε ο εν λόγω πολιτικός, πηγαίνοντας στο θάνατο μία κοπέλα, να μένουν ανεκδίκαστα με την επικάλυψη της βουλευτικής ασυλίας. Σκοπός μας είναι να υψώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα, ώστε να ανατείλει το αστέρι της δημοκρατίας και να φωτίσει τις καρδιές μας. Ας ενώσουμε τις προσπάθειές μας και ας γίνει η φωνή μας βροντόλαλη κραυγή προς εκείνους που μας κυβερνούν. Οφείλουμε να παλέψουμε για να δούμε τη χώρα μας ισχυρή και ενωμένη. Ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Κωνσταντίνος Βρεττός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Β' Αθήνας): Αρχικά, θα ήθελα να κάνω δύο επισημάνσεις σε κάποια πράγματα, που λέχθηκαν από έφηβους βουλευτές.

Πρώτον, μία έφηβος βουλευτής από τη Νυρεμβέργη –αν δεν κάνω λάθος– μίλησε για κάποια σχολεία που θα διδάσκουν τις μειονότητες. Έχω να πω ότι αυτό το σύστημα έχει εφαρμοστεί ήδη στη Θράκη και η Θράκη κοντεύει να γίνει το αυριανό Κοσσυφοπέδιο.

Επίσης, κάποιος μίλησε για τους ευρωπαίους εταίρους και για το γεγονός ότι η Γερμανία δεν πληρώνει τις πολεμικές αποζημιώσεις. Είναι γνωστό ότι η Τσεχία χρωστάει στην Γερμανία κάποιες αποζημιώσεις. Και οι Γερμανοί, πριν από λίγο καιρό δήλωσαν ότι «αν δεν μας πληρώσετε όλες τις στρατιωτικές αποζημιώσεις, μη σκεφθείτε ποτέ στη ζωή σας ότι θα γίνετε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Ποιά είναι η δική μας στάση έναντι της Γερμανίας; Σημειωτέον, ότι το θέμα πέρασε στα «ψυλά» των εφημερίδων και εγώ το έμαθα από εκπομπή της τηλεόρασης στο κανάλι του Mega.

Ο πρώην έφηβος Βουλευτής Νικόλαος Γερολιμνής είχε πει το εξής: «Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι έφηβοι Βουλευτές, σας χαιρετώ από το όμορφο και ξεχασμένο Μεσολόγγι». Εγώ από τη μεριά μου σας χαιρετώ από την ιστορική και ξεχασμένη Κυψέλη. Αν η Κυψέλη βρισκόταν κοντά στον Έβρο, τότε αυτός ο χαιρετισμός θα φαινόταν λογικός. Το τραγικό είναι ότι η Κυψέλη απέχει 20' από τη Βουλή. Είμαι εκπρόσωπος μιας Κυψέλης ερειπωμένης από Έλληνες και πλημμυρισμένης από αλλοδαπούς. Κυκλοφορώ στην άλλοτε ένδοξη Φωκίωνος Νέγρη και αναρωτιέμαι μήπως είμαι ο μόνος Έλληνας;»

Δεν είναι υπερβολή, αλλά τραγική ειρωνεία. Το φαινόμενο της αυξημένης διέλευσης αλλοδαπών είναι σοβαρό ζήτημα. Είναι σοβαρό, γιατί πέρα από μια προκλητική μειονότητα αλλοδαπών, υπάρχει και μια πλειονότητα ελλήνων ρατσι-

στών και εκμεταλλευτών. Εχουμε αναρωτηθεί, μήπως οι Αλβανοί που έχουν ταυτισθεί με τη λέξη «κλέφτης», δεν είναι τελικά τόσο κακοί; Δεν ισχυρίζομαι ότι δεν έχουν προκαλέσει, απλά, μισώ τις γενικεύσεις και κάθε τι απόλυτο. Το παρατήρησα στο ίδιο το βιβλίο σύνθεσης των κειμένων, στη σελ. 56, με φράσεις όπως: « αυτοί συντελούν στην αύξηση της εγκληματικότητας», «εκδίωξη όλων των μεταναστών», «οι αλλοδαποί διασαλεύουν τη δημόσια τάξη». Μα πού βρισκόμαστε, στο Μεσαίωνα; Οι Έλληνες είναι άγιοι, δεν διασαλεύουν τη δημόσια τάξη; Αυτοί, δεν προκαλούν; Μήπως έχουν και αυτοί μερική ευθύνη στο θέμα των αλλοδαπών; Επισημαίνω ότι δεν είμαι εδώ για να υπερασπισθώ τους αλλοδαπούς. Ίσως και εγώ να έλεγα άλλα, αν ήμουν θύμα κλοπής από τους αλλοδαπούς.

Όμως, όντας παρατηρητής ενός εξευτελιστικού γεγονότος πρόσφατα, οδηγήθηκα στο να αναθεωρήσω τις απόψεις μου. Όταν πήγα για τη θεώρηση της υπογραφής, για την περίφημη « Βουλή των Εφήβων», ήρθα σε επαφή με ένα αποτρόπαιο θέαμα. Έξω από το αστυνομικό τμήμα βρισκόταν ένας Έλληνας που έπαιρνε τα χαρτιά των αλλοδαπών που ήταν απαραίτητα για την έκδοση της «πράσινης κάρτας». Μπαίνοντας για τη θεώρηση, αντίκρισα τρεις αστυνομικούς, από τους οποίους οι δύο έπιναν καφέ, διαβάζοντας αδιάφορα ένα περιοδικό και κουτσομπολεύοντας τα θέματα της φυλλάδας. Ο τρίτος, ήσυχος και αργά, χτύπαγε διάφορες σφραγίδες. Η θεώρηση ήταν υπόθεση ενός λεπτού. Ευαισθητοποιημένος από το θέμα, το συζήτησα με ένα γνωστό μου Αλβανό, που έχει βγάλει τα χαρτιά του, μέσω των γονέων μου. Από αυτόν έμαθα ότι σε παρόμοια κατάσταση είχε βρεθεί ο ίδιος και άλλοι ομολόγοί του, έξω από ένα κοινωνικό ίδρυμα. Το σοκαριστικό ήταν ότι κάποιος Έλληνας του είχε προτείνει να πληρώσει 20.000 δρχ. για να του βγάλει τα απαραίτητα χαρτιά. Δεν δέχθηκε και όπως παρατήρησε αργότερα, το όλο ζήτημα ήταν υπόθεση 3 λεπτών. Και σκέφτομαι, αν αυτό δεν είναι ρατσισμός, τότε τι είναι; Φαντάζομαι ότι παρόμοια νοσηρά φαινόμενα εκτυλίσσονται και σε άλλα ιδρύματα, όπως γίνεται γνωστό και από τα Μ.Μ.Ε. Τι να πω; Σημεία των καιρών; Θα ήταν λίγο.

Το να προτείνω τρόπους αντιμετώπισης θα ήταν περιττό, αφού ούτε θα ακουθούν, ούτε θα εφαρμοσθούν. Θα ήταν κοινότυπο να προτείνω φύλαξη των συνόρων, περισσότερη αστυνόμευση και ευαισθητοποίηση των αστυνομικών. Η λύση του προβλήματος είναι σε μας, στην ίδια την κοινωνία. Κοινωνία δεν είναι μόνο η κυβέρνηση και η Βουλή, αλλά όλοι εμείς οι πολίτες αυτής της χώρας.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αικατερίνη Δημητρίου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, είναι γεγονός ότι το πρόβλημα της εγκληματικότητας έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις και οφείλεται κατά πολύ στην ανευθυνότητα του κράτους και στην ανοχή των πολιτών. Είναι

γεγονός ότι η είσοδος των λαθρομεταναστών είναι ανεξέλεγκτη. Θα συμφωνήσω, όμως, με το συνάδελφό μου, ότι η εγκληματικότητα δεν οφείλεται μόνο σ'αυτούς, υπάρχουν και Έλληνες εγκληματίες. Βέβαια, οι αλλοδαποί, αποκτώντας την πράσινη κάρτα και μετά από δύο χρόνια παραμονής, αποκτούν περιουσίες σε χρόνο ρεκόρ. Με ποιο τρόπο; Καταφεύγοντας στο έγκλημα. Η ανεργία χτυπάει πιο πολύ τους Έλληνες παρά τους αλλοδαπούς.

Όσον αφορά το θέμα της αστυνομίας, η αστυνόμευση είναι ελλιπής και μερικές φορές ανύπαρκτη. Σε μερικές περιοχές, υπάρχει δείγμα παρουσίας της αστυνομίας: Ένα κτίριο έτοιμο να καταρρεύσει και ένα περιπολικό απο την εποχή που βγήκαν τα πρώτα αυτοκίνητα. Ο εξοπλισμός είναι από ελλιπής έως ανύπαρκτος. Η κατάσταση στα αστυνομικά τμήματα είναι τραγική. Οι αστυνομικοί δεν ενδιαφέρονται να εξυπηρετήσουν τους πολίτες και ασχολούνται με το να πίνουν τον καφέ τους και να παίζουν τα στυλό τους. Εκτός αν το κράτος τους αναθέσει μια πιο σημαντική υπόθεση, όπως να ασχοληθούν με τη διαδήλωση των εκπαιδευτικών.

Γιατί όμως το κράτος στρέφει τους αστυνομικούς εναντίον των πολιτών; Γιατί δεν ασχολούνται με την καταπολέμηση του εγκλήματος, παρά σπαταλούν τις δυνάμεις τους σε διαδηλώσεις; Μήπως το κράτος κρύβεται πίσω από τους αστυνομικούς, για να καλύψει τα λάθη του και να επιβληθεί στους πολίτες; Μήπως προσπαθούν να συρρικνώσουν και να διαφθείρουν την αστυνομία; Πάντως έχουν πετύχει αυτό το σκοπό. Η εμπιστοσύνη του πολίτη έχει κλονισθεί. Ο πολίτης αντιμετωπίζεται με αδιαφορία. Και αν προσπαθήσει ο ίδιος να αυτοπροστατευθεί, κατηγορείται για ρατσισμό και βαναυσότητα. Υπάρχουν όμως και οι λόγοι που οι αστυνομικοί δεν κάνουν σωστά το έργο τους. Εμποδίζονται από το νόμο, τα «παραθυράκια» που χρησιμοποιούν με επιτυχία οι εγκληματίες για να διαφεύγουν, από τα αναξιοκρατικά κριτήρια επιλογής των αστυνομικών. Κινδυνεύουν, αν δεν κάνουν τα στραβά μάτια, οπότε στο τέλος και οι ίδιοι ακολουθούν το έγκλημα.

Προτείνω τις εξής λύσεις: Όλοι οι λαθρομετανάστες και οι αλλοδαποί εγκληματίες να απελαθούν. Να γίνει καλύτερη φύλαξη των συνόρων. Η αστυνομία να αποκτήσει μεγαλύτερη εξουσία για καλύτερη διεξαγωγή του έργου της. Να αποκτηθεί σύγχρονος εξοπλισμός. Να προσληφθούν νέοι αστυνομικοί με βάση την αξία τους και όχι τη θέση που κατέχει το «μέσον» τους. Να δοθούν περιθώρια για αυτοάμυνα των πολιτών, να μη φοβούνται να προστατεύσουν την περιουσία τους και τη σωματική τους ακεραιότητα.

Πιστεύω ότι αυτές οι προτάσεις, αν ληφθούν υπόψη, μπορούν να αποφέρουν πολλά και να μειωθεί η εγκληματικότητα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Ανδρέας Νέσρστα έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΕΣΡΣΤΑ (Νομός Κιλκίς): Βρισκόμαστε εδώ

ως αντιπρόσωποι της νεολαίας και της μελλοντική κοινωνίας. Ήρθαμε να αγωνιστούμε για ό,τι μας απασχολεί και όλοι μας ελπίζουμε πως η φωνούλα μας θα γίνει σεβαστή. Διότι, όπως εμείς είμαστε αγνοί, έτσι και τα οράματά μας είναι καθαρά σαν τα κρυστάλλινα νερά. Αυτό που ποθούμε όλοι μας είναι να γίνει τούτος ο κόσμος πιο δίκαιος και πιο όμορφος, έτσι όπως αξίζει η ψυχή του ανθρώπου να τον βλέπει και να τον ζει.

Διαβάζοντας τη σύνθεση των κειμένων είδα ξανά τα άπειρα προβλήματα που βασανίζουν την ανθρωπότητα. Και να ήταν προβλήματα μαθηματικής θα λέγαμε εντάξει. Όμως αυτά τα προβλήματα αφορούν την ψυχή, το πνεύμα και το σώμα του ανθρώπου. Οπότε τα πράγματα γίνονται πιο λεπτά και κάθε μας κίνηση στη ζωή επηρεάζει πολύ την ποιότητα εξέλιξης.

Τώρα όσον αφορά την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και τα θέματα με τα οποία ασχολείται. Οι επισημάνσεις των παιδιών είναι σωστές και οι προτάσεις τους ρεαλιστικές. Θα αναφέρω λίγα δικά μου σημεία πάνω στα θέματα της Επιτροπής αυτής.

1) Αστυφιλία - Αποκέντρωση

Εγώ προσωπικά πριν από έξι χρόνια παράτησα τη Θεσσαλονίκη και εγκαταστάθηκα δύο χιλιόμετρα έξω από το χωριό μου, τη Γουμένισσα. Ζω στην ύπαιθρο, λιτά, χωρίς ρεύμα και χωρίς τηλέφωνο, και σ' ένα μικρό σπιτάκι. Νιώθω πως δεν μου λείπει τίποτα και πως ο καθημερινός αγώνας για την επιβίωση με κάνει άνθρωπο. Πάντως θα ήταν ένα από τα μεγαλύτερα βήματα της πολιτείας, εάν κατάφερνε να έλξει τον κόσμο προς την ύπαιθρο.

2) Δημόσια διοίκηση

Είναι πολύ απαραίτητο να μπει επιτέλους μια τάξη στο Δημόσιο, γιατί είναι ο κεντρικός μηχανισμός λειτουργίας αυτού του κράτους και όταν είναι ελαττωματικός, βλέπουμε και νιώθουμε στο πετσί μας το τι συμβαίνει.

3) Ισότητα φύλων

Ένα από τα διαχρονικότερα και μεγαλύτερα προβλήματα και μάλιστα για να είμαι ειλικρινής θεωρώ πως είναι το βασικότερο γι' αυτό και η κοινωνία μας είναι έτσι όπως είναι. Ο πατριαρχισμός και ο φαλοκρατισμός που τυλίγει τη κοινωνία είναι μια ανώμαλη επινόηση ανώμαλων ανθρώπων και δικό μας έργο είναι να πάψουμε να δεχόμαστε τυπικά και παθητικά τη φράση «Ισότητα φύλων» και να συνειδητοποιήσουμε σε βάθος ότι γινόμαστε γελοίοι, όταν θεωρούμε τη γυναίκα κατώτερη από τον άνδρα. Και πιο απλά λέω: Τι θα έκανε η γυναίκα χωρίς τον άνδρα και τι ο άνδρας χωρίς τη γυναίκα.

4) Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Η καλύτερα να πούμε Τύπος και μέσα μασιγωτικής ενημέρωσης. Με λίγα λόγια οι περισσότερες εφημερίδες, τα περισσότερα κανάλια της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου και οι περισσότερες σελίδες στο Internet αποτελούν μια από

τις σοβαρότερες μάστιγες του αιώνα, γιατί με το συγκεκριμένο φτηνό τρόπο λειτουργίας τους αλλοτριώνουν την ψυχή του ανθρώπου, γιατί τον κάνουν να χάνει την ευαισθησία με την οποία είναι προικισμένος, την ανθρώπινη ευαισθησία. Αλλοτριώνουν το πνεύμα και όλες τις αξίες που προσπαθούμε να καλλιεργήσουμε κατά τη διάρκεια της ζωής. Αλλοτριώνουν ακόμη και το σώμα του ανθρώπου που, καθισμένος μπροστά στην οθόνη, χάνει το χρόνο του, αντί να καλλιεργήσει το σώμα του.

Όμως εμείς φταίμε γιατί, ενώ γνωρίζουμε ότι η ποιότητα είναι χαμηλή, δεν μπορούμε να αντισταθούμε στον πειρασμό. Από μας εξαρτάται, εάν θα γίνουν οι ποθούμενες αλλαγές στον τομέα της πληροφόρησης.

Για παράδειγμα ήρθε πριν από λίγο καιρό ο Ιάπωνας επισημόνας Masha nobu Fukuoka, ο οποίος ασχολείται όλη του τη ζωή με τη φυσική καλλιέργεια. Και ήρθε στην Ελλάδα για να δώσει το ερέθισμα μέσω των πρακτικών του, ώστε να αρχίσουν οι αγρότες να καλλιεργούν με φυσικό τρόπο τη γη, κάτι το καταπληκτικό, διότι μόνο έτσι θα μπορέσει να ζήσει ο άνθρωπος πάνω σ' αυτό το πλανήτη τα επόμενα χρόνια. Δηλαδή, ο ερχομός αυτού του ανθρώπου ήταν φοβερά σημαντικός και αντί οι δημοσιογράφοι που τον περικύκλωσαν να κάτσουν και να ακούσουν προσεκτικά το τι θα τους πει ο Masha nobu Fukuoka, του επέβαλαν με το κλασικό πλέον τρόπο τους να πει μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα για τη φυσική καλλιέργεια. Είναι σαν να του ζητάνε να στρώσει μέσα σε ένα λεπτό ολόκληρο σχέδιο διάσωσης δισεκατομμυρίων ομήρων.

Φυσικά ο άνθρωπος, επειδή ακριβώς ήταν άνθρωπος, δεν τους είπε ούτε μια λέξη. Γιατί πρέπει επιτέλους κάποιος να σοβαρευτούν και να σέβονται την προσωπικότητα του άλλου ανθρώπου.

5) Δημόσια τάξη

Μέσα στις γνωστές επισημάνσεις περί δημόσιας τάξης θα ήθελα να προσθέσω την δημόσια αταξία που εμφανίζεται στους περισσότερους σκουπιδότοπους της χώρας. Τα σκουπίδια ρίχνονται χύμα στις χωματερές και καίγονται απελευθερώνοντας στην ατμόσφαιρα τεράστιες ποσότητες τοξικών ουσιών με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η δημόσια υγεία σοβαρά, άρα και η δημόσια τάξη. Αναφέρω αυτό το πρόβλημα, γιατί τα τελευταία δύο χρόνια της ζωής μου ασχολούμαι μ' αυτό. Έκανα τα πάντα όμως στου κουφού τη πόρτα όσο θέλεις βρόντα. Έφτασα τελικά στο σημείο να κάνω απεργία πείνας, για να σταματήσει το κάψιμο των σκουπιδιών στο σκουπιδότοπο του χωριού μου.

Τώρα για τα υπόλοιπα θέματα δεν έχω να σας πω κάτι συγκεκριμένο. Οι προτάσεις των παιδιών με εκφράζουν απόλυτα.

Όσο για τη Βουλή των Εφήβων το μόνο που έχω να πω είναι ότι νιώθω καλά που βρίσκομαι εδώ μαζί σας.

Πάντως εμείς σαν Έλληνες που είμαστε οφείλουμε να

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ξυπνήσουμε, να σηκωθούμε όρθιοι και να ταρακουνήσουμε τα νερά όλης της ανθρωπότητας. Γιατί εμείς οι Έλληνες έχουμε μέσα μας αγκυροβλημένες όλες εκείνες τις αξίες που καλλιεργούσαν ακούραστα οι σοφοί πρόγονοί μας.

Αυτές τις αξίες τις ξεχνάμε, όμως δεν τις έχουμε χάσει. Και θα έρθει η ώρα που θα δείξουμε στο πρόσωπο της νέας χιλιετίας, ποιοι είμαστε πραγματικά.

Γιατί εμείς οι Έλληνες έχουμε το ελάττωμα να σκύβουμε το κεφαλι στα δευτερεύουσας σημασίας προβλήματα. Όταν όμως κινδυνεύουν πραγματικά οι αξίες μας, τότε από Έλληνες πρόβατα που θέλουν να μας θεωρούν κάποιοι, μεταμορφωνόμαστε σε Έλληνες θηρία, φοράμε το δικό μας δέρμα, το δέρμα του λιονταριού και παλεύουμε ακούραστα γι' αυτό που πιστεύουμε. Για το δίκαιο, την ομορφιά, τη γαλήνη.

Παρ' όλα αυτά όμως, εμείς μπουσουλάμε ακόμη πάνω στα χαλίγια και τα καρφιά που μας στήνουν κάποια τιποτένια όντα, τα οποία όχι ότι βρίσκονται σε καλύτερη θέση από μας, αντίθετα βρίσκονται τόσο χαμηλά που για να επιβιώσουν χρησιμοποιούν πονηριά και ύλη. Τους λείπει όμως η ψυχή γι' αυτό και είναι προσωρινοί. Προσπαθούν να επιβληθούν όμως, χτίζουν πάνω στην άμμο, γιατί δεν έχουν την ανωτερότητα που έχουμε εμείς.

Δεν μιλώ εγωϊστικά. Λέω αυτό που αισθάνομαι. Και αισθάνομαι ότι αυτοί που προσπαθούν να μας εκμεταλλευθούν, έχουν σίγουρα χαμένο το παιχνίδι, γιατί, όταν ψάχνεις για θύματα αυτό σημαίνει ότι εσύ είσαι μεγαλύτερο θύμα και δεν μπορείς να επιβιώσεις, εάν δεν βρεις κάποιον να ξεγελάσεις. Και δεν πρόκειται να βρεις ποτέ σου άνθρωπο να ξεγελάσεις, εάν η νεολαία της Ελλάδας συνειδητοποιήσει ότι ο καφές, το τσιγάρο και η coca cola φθείρουν το όνομα Έλληνας, το χώρο Ελλάδα και ότι γεννήθηκε και αναβλύζει μέσα απ' αυτήν.

Φίλοι μου συμπατριώτες τώρα οραματίζομαι κάτι εντελώς διαφορετικό απ' αυτό που ξέραμε.

Οραματίζομαι την Ελλάδα.

Στη συνέχεια και περί ώρα 20.00' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ